

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP
โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร

นายเอกสิทธิ์ ผลอรรถ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2559

The Effects of Using a Guidance Activities Package to Promote Attitude
toward English Learning of Prathom Suka IV / MEP Students at
Anuban Sakon Nakhon School in Sakon Nakhon Province

Mr. Ekkasit Phon-at

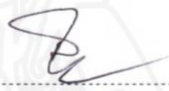
An Independence Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

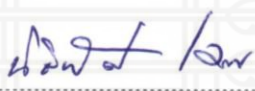
2016

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร
ชื่อและนามสกุล	นายเอกสิทธิ์ ผลอรรถ
แขนงวิชา	การแนะแนว
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร. สุขอรุณ วงษ์ทิม

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2560

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร. สุขอรุณ วงษ์ทิม)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP
โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ผู้วิจัย นายเอกสิทธิ์ ผลอรรถ **รหัสนักศึกษา** 2552800340 **ปริญญา** ศีษศาสตรมหาบัณฑิต
(การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา) **อาจารย์ที่ปรึกษา** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโท หญิง
ดร. สุขอรุณ วงษ์ทิม **ปีการศึกษา** 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรม MEP กลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะ
แนว และ (2) เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุด
กิจกรรมแนะแนวและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โปรแกรม MEP โรงเรียน
อนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม
แล้วสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 12 คน เท่ากันกลุ่มทดลองได้ใช้
ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และกลุ่มควบคุมได้ร่วมกิจกรรม
แนะแนวแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อ
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ (2) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีค่าความเที่ยง
เท่ากับ .86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ค่าเบี่ยงเบนควอไทล์ การทดสอบ
วิลคอกซัน และการทดสอบแมนวิทนี

ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 และ (2) หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว เจตคติ การเรียนภาษาอังกฤษ ประถมศึกษา

Independent Study title: The Effects of Using a Guidance Activities Package to Promote Attitude toward English Learning of Prathom Suka IV / MEP Students at Anuban Sakon Nakhon School in Sakon Nakhon Province

Author: Mr. Ekkasit Phon-at; **ID:** 2552800340; **Degree:** Master of Education (Guidance and Psychological Counseling); **Independent Study advisor:** Police Lieutenant Colonel Dr. Sukaroon Wongtim, Assistant Professor; **Academic year:** 2016

Abstract

The purposes of this research were (1) to compare the levels of attitude toward English learning of Prathom Suksa IV / MEP students in the experimental group before and after using a guidance activities package; and (2) to compare attitude toward English learning level of the experiment group students who used the guidance activities package with the counterpart attitude level of the control group students who participated in normal guidance activities.

The research sample consisted of 24 Prathom Suksa IV students in the MEP Program of Anuban Sakon Nakhon School, Sakon Nakhon Province during the 2017 academic year, obtained by cluster sampling. Then, they were randomly assigned into an experimental group and a control group, with 12 students in each group. The experimental group used a guidance activities package to promote attitude toward English learning, while the control group participated in the traditional guidance activities. The employed research instruments were (1) a guidance activities package to promote attitude toward English learning, (2) a set of traditional guidance activities, and (3) a scale for assessment of attitude toward English learning, with reliability coefficient of .86. Statistics for data analysis were the median, inter-quartile range, Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test, and Mann-Whitney U Test.

Research findings showed that (1) after using the guidance activities package to promote attitude toward English learning, the experimental group students had increased their level of attitude toward English learning significantly at the .01 level of statistical significance; and (2) after the experiment, the attitude toward English learning level of the experimental group student was significantly higher than the counterpart attitude level of the control group students at the .01 level of statistical significance.

Keywords: Guidance activities package, Attitude, English learning, Prathom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยฉบับนี้ประสบผลสำเร็จลงได้ เนื่องจากได้รับความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร. สุขอรุณ วงษ์ทิม ที่คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ ถ่ายทอดความรู้ ช่วยเหลือปรับปรุงและให้กำลังใจตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. นิธิพัฒน์ เมฆขจร ซึ่งเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าและให้คำแนะนำ แก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ

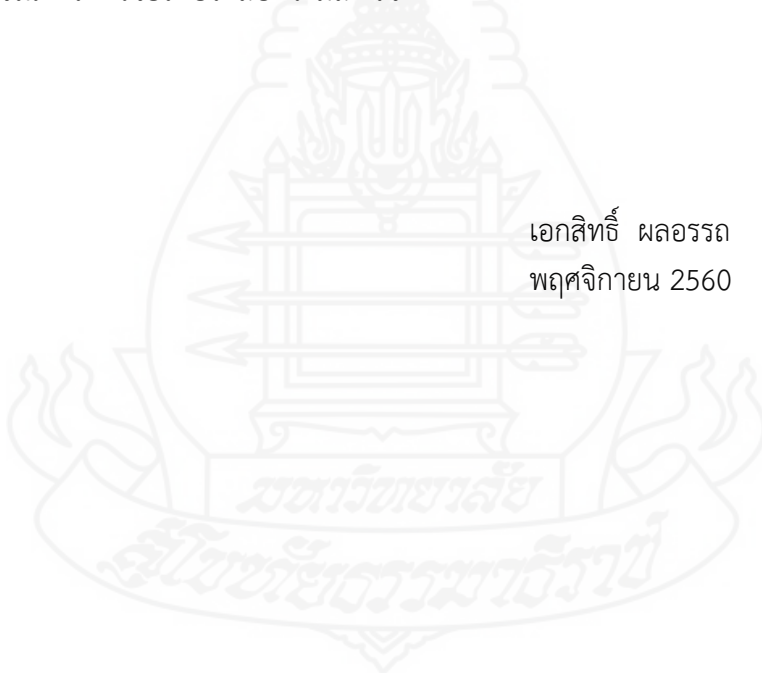
ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ตามพงษ์ วงษ์จันทร์ อาจารย์ยุทธกานต์ บ่อเงิน อาจารย์พรสวรรค์ ภัทรบรรพต อาจารย์จักรดล มนตรีกุล ณ อยุธยา และอาจารย์จันทร์ทิมา ขุนบำรุง ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสกนนคร และผู้อำนวยการโรงเรียนเชิงชุมราช นุกูล ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณครอบครัวและทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือและสนับสนุนในทุกๆ ด้าน ที่ให้กำลังใจในการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จ

เอกสิทธิ์ ผลอรอด

พฤศจิกายน 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามเฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	7
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	15
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การรวบรวมข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	36
สรุปการวิจัย.....	36
อภิปรายผล.....	37
ข้อเสนอแนะ.....	40
บรรณานุกรม.....	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	46
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
ข ผลการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
ค แบบประเมินความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
ง ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ.....	61
จ เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	105
ประวัติผู้ศึกษา.....	115

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ตัวอย่างชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	29
ตารางที่ 3.2 ตัวอย่างตารางข้อคำถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	31
ตารางที่ 3.3 ตารางการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ....	33
ตารางที่ 4.1 ตารางเปรียบเทียบ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง.....	34
ตารางที่ 4.2 ตารางเปรียบเทียบ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง.....	35
ตารางที่ 4.3 ตารางเปรียบเทียบ กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....	35

ญ

สารบัญญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 แผนผังกรอบแนวคิดในการวิจัย.....3

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ในปัจจุบันประเทศไทยเข้าสู่ความร่วมมือทางด้าน ASEAN (Association of Southeast Asian Nations) ซึ่งมีประเทศราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand) และอีก 9 ประเทศที่ร่วมเป็นสมาชิกใน ASEAN ประกอบด้วย ประเทศบรูไนดารุสซาราม (Brunei Darussalam) ประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia) ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia) ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (The Lao people's Democratic Republic of Lao : PDR) ประเทศมาเลเซีย (Malaysia) ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of the Philippines) ประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ (The republic of Singapore) ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The socialist republic of Vietnam) และประเทศสหภาพพม่า (Union of Myanmar) ซึ่งล้วนแล้วต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับประเทศต่างๆ ทั้งสิ้น (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2557) เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่คนทั่วโลกใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ

จากความสำคัญข้างต้นที่ได้กล่าวมา ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในประเทศที่มีความจำเป็นใช้ภาษาอังกฤษเช่นกัน ทั้งนี้ จึงมีการกำหนดหลักสูตรและเนื้อหาที่สอดคล้องกับสภาพของสังคมโลกในปัจจุบัน ซึ่ง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียน แสวงหาความรู้เพื่อการประกอบอาชีพ สร้างความเข้าใจและตระหนักในวัฒนธรรมและสังคมโลก ความแตกต่างทางภาษา ประเพณี วัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคม เพื่อใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร รวมถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ โดยการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยทั้งหมด 4 ทักษะ ประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นและมีความจำเป็นสำหรับผู้เรียน

การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรทำควบคู่ไปด้วย เพื่อช่วยจูงใจให้ผู้เรียนมีความรักและสนใจในภาษาอังกฤษ ซึ่งเจตคติที่ดีนั้นก็มีส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้สึกที่แตกต่างกันไป กล่าวคือ ผู้เรียนอาจมีความรู้สึกเฉยต่อภาษาอังกฤษ ผู้เรียนอาจมีความรู้สึกสนใจต่อภาษาอังกฤษ หรือผู้เรียนอาจมีความรู้สึกไม่ชอบไม่สนใจต่อภาษาอังกฤษ โดยอาจคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ไกลตัวจากผู้เรียน เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่แสดงความพร้อมต่อการแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อสถานการณ์นั้น ๆ (Good, 1963, p. 417,

อ้างถึงใน ธีรบุช นามประเทือง, 2537, น. 37) โดยครูสามารถสร้างเจตคติที่ดีในการเสริมสร้างและสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียนและสนใจในภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเท่าที่ผ่านมา ผู้วิจัยเป็นครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 1 ที่โรงเรียนอนุบาลสกนคร จังหวัดสกนคร ซึ่งเคยมีโอกาสสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้องธรรมดาและห้องเรียนพิเศษ (ปัจจุบันสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ได้จัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการร้องเพลง เดินประกอบท่าทาง แสดงบทบาทสมมติในบทบาทและสถานการณ์ต่าง ๆ ตามที่นักเรียนได้รับ พบว่า มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่สนใจและไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 93 คน จากจำนวนทั้งหมด 310 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ซึ่งหากเปรียบเทียบเป็นสัดส่วน จะเห็นว่านักเรียนส่วนหนึ่งที่ไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยจึงสอบถามนักเรียนที่ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องราวที่ไกลตัวและยากเกินที่จะทำความเข้าใจในมุมมองของนักเรียน พูดไม่ได้ ไม่สามารถสื่อสารได้ มีความน่าเบื่อ เข้าใจได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของการสำรวจศูนย์เฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พุทธศักราช 2549 พบว่า นักเรียนมีความรู้สึกไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นลำดับที่ 2 ถัดจากวิชาคณิตศาสตร์ (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 2549: 15) จากข้อมูลข้างต้น สามารถบ่งชี้ได้ว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าไรนัก

ดังนั้น ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรจำเป็นในการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่โลกที่หมุนและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งเจตคติเป็นตัวแปรสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความรู้ความสามารถแต่ละบุคคล เช่น นักเรียนบางคนมีความชื่นชอบในภาษาอังกฤษ มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้สามารถต่อยอดทางภาษาอังกฤษได้มากกว่านักเรียนที่ไม่มีความสนใจในภาษาอังกฤษ นักเรียนบางคนมีความรู้สึกเฉย ๆ ต่อภาษาอังกฤษ มีความไม่ต่อเนื่องต่อภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ขึ้นอยู่กับอารมณ์และความรู้สึกในช่วงนั้น ๆว่าจะสนใจ ไม่สนใจหรือไม่แสดงความรู้สึกชัดเจนออกมา หรือนักเรียนบางคนไม่มีความชื่นชอบในภาษาอังกฤษ ไม่มีความสนใจภาษาอังกฤษเป็นทุนเดิม เพราะคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยากและไกลตัวสำหรับผู้เรียน

ชุดกิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมหรือชุดกิจกรรมเพื่อช่วยในการส่งเสริมหรือพัฒนาทักษะแก่ผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้รู้จักตนเองมากขึ้น การจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์ เพื่อพัฒนาคุณภาพต่อผู้เรียนสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น สามารถจัดรูปแบบของกิจกรรมแนะแนวได้หลากหลาย เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การร้องเพลง การวาดภาพ การใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย อีกทั้งควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับบุคคลและสอดคล้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ดังที่ บุศรา จิตวรรณ (2552, น. 103) ได้กล่าวว่า เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอน โดยจัดเนื้อหาที่ต้องการเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเป็นชุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริยา คณิวรานนท์ (2541, น. 77-78) พบว่า

กิจกรรมและเกมภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการต่อภาษาอังกฤษมากขึ้น อีกทั้งช่วยสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากรายละเอียดข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร ซึ่งผลการศึกษาที่ได้นั้น เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อผู้เรียน รู้จักการนำภาษาอังกฤษไปใช้ต่อยอดในชีวิตประจำวันและในภายภาคหน้า

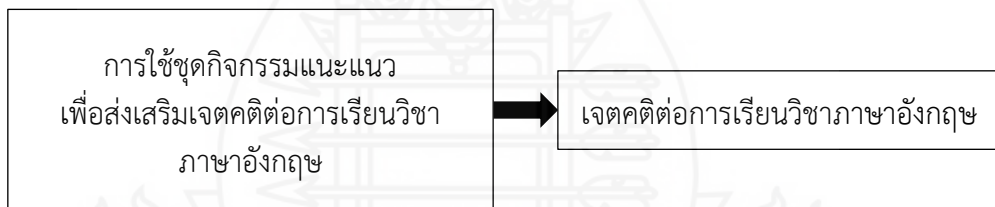
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

2.2 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แผนผังกรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย ได้แก่

4.1 นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

4.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลสกนนคร จังหวัดสกนนคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 7 ห้องเรียน

5.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกนนคร จังหวัดสกนนคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 24 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จากนั้นสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คนเท่ากัน

5.2 ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครอบคลุมองค์ประกอบของเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

5.3 ตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

5.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

6. นิยามเฉพาะ

6.1 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

6.1.1 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง ความคิด ความเชื่อ การรับรู้การใช้เหตุผลของนักเรียน ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ว่าเป็นสิ่งที่มีหรือไม่มีประโยชน์อย่างไร มีคุณค่าต่อตนเองหรือไม่ คิดว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับตนและสังคมอย่างไรในปัจจุบัน และตนเชื่อว่า การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารในงานระดับนานาชาติได้

6.1.2 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง การแสดงออกด้านอารมณ์ ความรู้สึกของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทั้งความรู้สึกในด้านบวกและในด้านลบ

6.1.3 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง การแสดงออกท่าทางของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แนวโน้มที่จะกระทำ และไม่กระทำของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสอดคล้องกับความคิด อารมณ์ และความรู้สึก

6.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดกิจกรรมเพื่อช่วยส่งเสริม พัฒนาทักษะและเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้ รู้จักตนเองมากขึ้น

6.3 นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2560

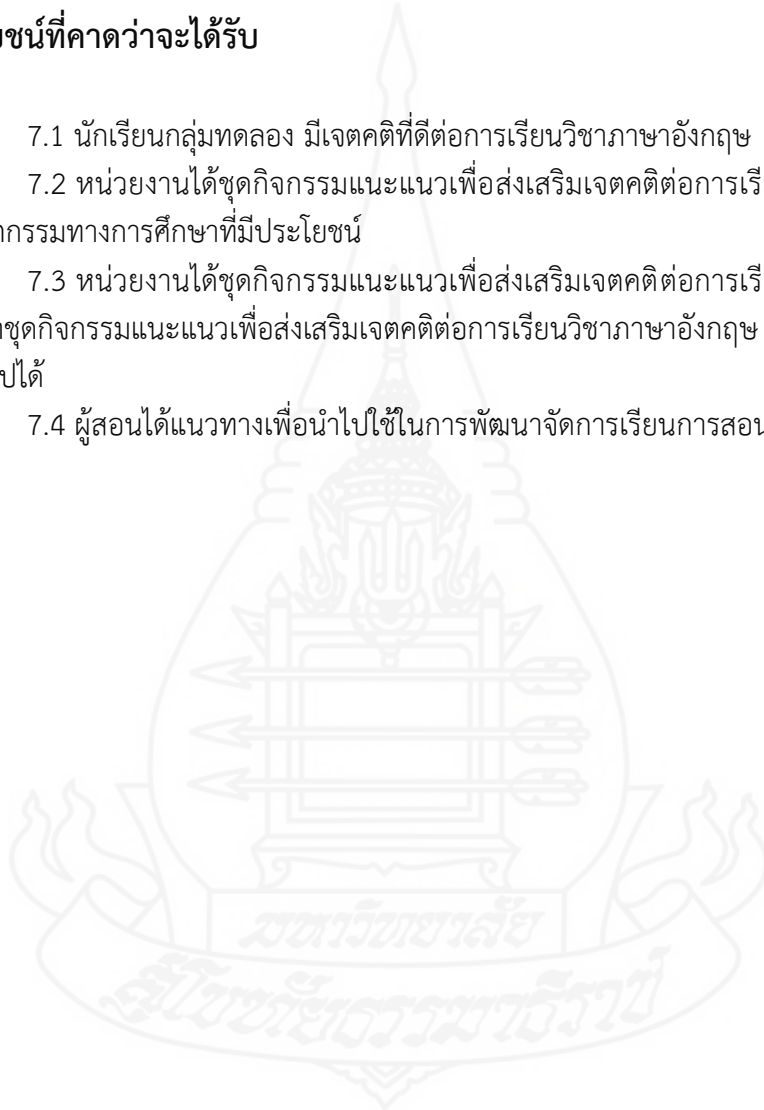
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 นักเรียนกลุ่มทดลอง มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

7.2 หน่วยงานได้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีประโยชน์

7.3 หน่วยงานได้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สามารถนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไปใช้ในโอกาสต่อไปได้

7.4 ผู้สอนได้แนวทางเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสม

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ในปัจจุบันประเทศไทยเข้าสู่ความร่วมมือทางด้าน ASEAN (Association of Southeast Asian Nations) ซึ่งมีประเทศราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand) และอีก 9 ประเทศที่ร่วมเป็นสมาชิกใน ASEAN ประกอบด้วย ประเทศบรูไนดารุสซาราม (Brunei Darussalam) ประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia) ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia) ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (The Lao people's Democratic Republic of Lao : PDR) ประเทศมาเลเซีย (Malaysia) ประเทศสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of the Philippines) ประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ (The republic of Singapore) ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The socialist republic of Vietnam) และประเทศสหภาพพม่า (Union of Myanmar) ซึ่งล้วนแล้วต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับประเทศต่างๆ ทั้งสิ้น (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2557) เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่คนทั่วโลกใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ

จากความสำคัญข้างต้นที่ได้กล่าวมา ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในประเทศที่มีความจำเป็นใช้ภาษาอังกฤษเช่นกัน ทั้งนี้ จึงมีการกำหนดหลักสูตรและเนื้อหาที่สอดคล้องกับสภาพของสังคมโลกในปัจจุบัน ซึ่ง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียน แสวงหาความรู้เพื่อการประกอบอาชีพ สร้างความเข้าใจและตระหนักในวัฒนธรรมและสังคมโลก ความแตกต่างทางภาษา ประเพณี วัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคม เพื่อใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร รวมถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ โดยการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยทั้งหมด 4 ทักษะ ประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นและมีความจำเป็นสำหรับผู้เรียน

การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรทำควบคู่ไปด้วย เพื่อช่วยจูงใจให้ผู้เรียนมีความรักและสนใจในภาษาอังกฤษ ซึ่งเจตคติที่ดีนั้นก็มีส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้สึกที่แตกต่างกันไป กล่าวคือ ผู้เรียนอาจมีความรู้สึกเฉยต่อภาษาอังกฤษ ผู้เรียนอาจมีความรู้สึกสนใจต่อภาษาอังกฤษ หรือผู้เรียนอาจมีความรู้สึกไม่ชอบไม่สนใจต่อภาษาอังกฤษ โดยอาจคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ไกลตัวจากผู้เรียน เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่แสดงความพร้อมต่อการแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อสถานการณ์นั้น ๆ (Good, 1963, p. 417,

อ้างถึงใน อีรานุช นามประเทือง, 2537, น. 37) โดยครูสามารถสร้างเจตคติที่ดีในการเสริมสร้างและสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียนและสนใจในภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเท่าที่ผ่านมา ผู้วิจัยเป็นครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 1 ที่โรงเรียนอนุบาลสกนคร จังหวัดสกนคร ซึ่งเคยมีโอกาสสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้องธรรมดาและห้องเรียนพิเศษ (ปัจจุบันสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) ได้จัดทำกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการร้องเพลง เดินประกอบท่าทาง แสดงบทบาทสมมติในบทบาทและสถานการณ์ต่าง ๆ ตามที่นักเรียนได้รับ พบว่า มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่สนใจและไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 93 คน จากจำนวนทั้งหมด 310 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ซึ่งหากเปรียบเทียบเป็นสัดส่วน จะเห็นว่านักเรียนส่วนหนึ่งที่ไม่สนใจในวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยจึงสอบถามนักเรียนที่ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องราวที่ไกลตัวและยากเกินที่จะทำความเข้าใจในมุมมองของนักเรียน พูดไม่ได้ ไม่สามารถสื่อสารได้ มีความน่าเบื่อ เข้าใจได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของการสำรวจศูนย์เฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคม กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พุทธศักราช 2549 พบว่า นักเรียนมีความรู้สึกไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นลำดับที่ 2 ถัดจากวิชาคณิตศาสตร์ (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 2549: 15) จากข้อมูลข้างต้น สามารถบ่งชี้ได้ว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าไรนัก

ดังนั้น ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรจำเป็นในการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสู่โลกที่หมุนและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งเจตคติเป็นตัวแปรสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความรู้ความสามารถแต่ละบุคคล เช่น นักเรียนบางคนมีความชื่นชอบในภาษาอังกฤษ มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้สามารถต่อยอดทางภาษาอังกฤษได้มากกว่านักเรียนที่ไม่มีความสนใจในภาษาอังกฤษ นักเรียนบางคนมีความรู้สึกเฉย ๆ ต่อภาษาอังกฤษ มีความไม่ต่อเนื่องต่อภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ขึ้นอยู่กับอารมณ์และความรู้สึกในช่วงนั้น ๆว่าจะสนใจ ไม่สนใจหรือไม่แสดงความรู้สึกชัดเจนออกมา หรือนักเรียนบางคนไม่มีความชื่นชอบในภาษาอังกฤษ ไม่มีความสนใจภาษาอังกฤษเป็นทุนเดิม เพราะคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยากและไกลตัวสำหรับผู้เรียน

ชุดกิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมหรือชุดกิจกรรมเพื่อช่วยในการส่งเสริมหรือพัฒนาทักษะแก่ผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้รู้จักตนเองมากขึ้น การจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์ เพื่อพัฒนาคุณภาพต่อผู้เรียน สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น สามารถจัดรูปแบบของกิจกรรมแนะแนวได้หลากหลาย เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การร้องเพลง การวาดภาพ การใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย อีกทั้งควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับบุคคลและสอดคล้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ดังที่ บุศรา จิตวรรณ (2552, น. 103) ได้กล่าวว่า เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอน โดยจัดเนื้อหาที่ต้องการเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเป็นชุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริยา คณิวรานนท์ (2541, น. 77-78) พบว่า

กิจกรรมและเกมภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการต่อภาษาอังกฤษมากขึ้น อีกทั้งช่วยสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากรายละเอียดข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร ซึ่งผลการศึกษาที่ได้นั้น เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อผู้เรียน รู้จักการนำภาษาอังกฤษไปใช้ต่อยอดในชีวิตประจำวันและในภายภาคหน้า

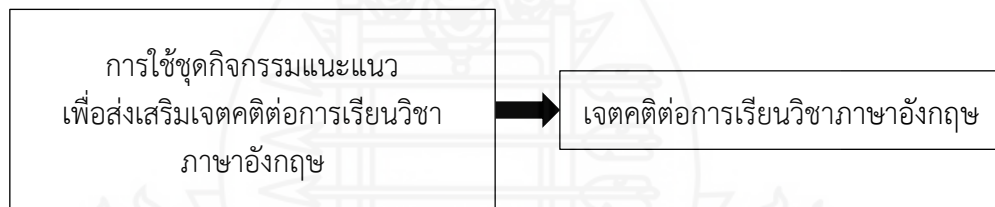
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

2.2 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แผนผังกรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย ได้แก่

4.1 นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

4.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลสกนนคร จังหวัดสกนนคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 7 ห้องเรียน

5.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกนนคร จังหวัดสกนนคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 24 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จากนั้นสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คนเท่ากัน

5.2 ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ครอบคลุมองค์ประกอบของเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม

5.3 ตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

5.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

6. นิยามเฉพาะ

6.1 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

6.1.1 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง ความคิด ความเชื่อ การรับรู้การใช้เหตุผลของนักเรียน ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ว่าเป็นสิ่งที่มีหรือไม่มีประโยชน์อย่างไร มีคุณค่าต่อตนเองหรือไม่ คิดว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับตนและสังคมอย่างไรในปัจจุบัน และตนเชื่อว่า การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะทางการสื่อสารในงานระดับนานาชาติได้

6.1.2 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง การแสดงออกด้านอารมณ์ ความรู้สึกของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทั้งความรู้สึกในด้านบวกและในด้านลบ

6.1.3 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง การแสดงออกท่าทางของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แนวโน้มที่จะกระทำ และไม่กระทำของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสอดคล้องกับความคิด อารมณ์ และความรู้สึก

6.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ชุดกิจกรรมเพื่อช่วยส่งเสริม พัฒนาทักษะและเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้ รู้จักตนเองมากขึ้น

6.3 นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2560

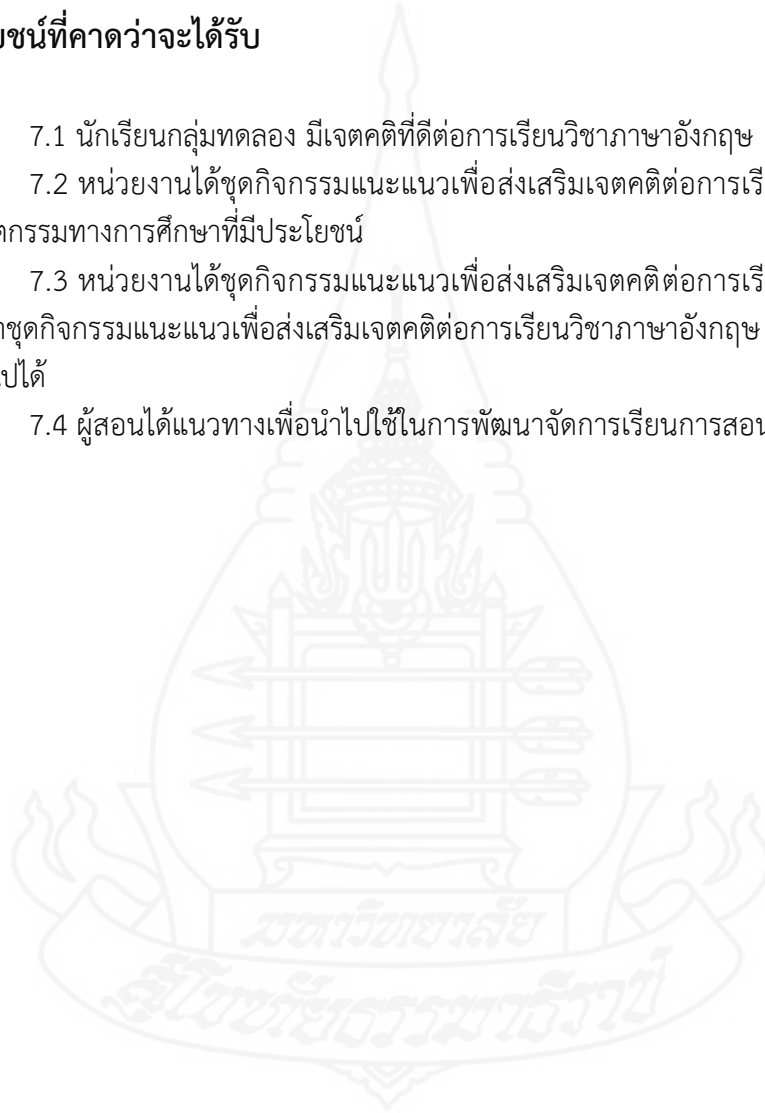
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 นักเรียนกลุ่มทดลอง มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

7.2 หน่วยงานได้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีประโยชน์

7.3 หน่วยงานได้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สามารถนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไปใช้ในโอกาสต่อไปได้

7.4 ผู้สอนได้แนวทางเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสม

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกนนคร จังหวัดสกนนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความหมายของเจตคติ
 - 1.2 ลักษณะของเจตคติ
 - 1.3 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 1.4 ประเภทของเจตคติ
 - 1.5 ปัจจัยในการเกิดและการเปลี่ยนแปลงของเจตคติ
 - 1.6 การก่อรูปเจตคติ
 - 1.7 ประโยชน์ของเจตคติ
 - 1.8 หลักการวัดเจตคติ
 - 1.9 มาตรการวัดเจตคติ
 - 1.10 วิธีการวัดเจตคติ
 - 1.11 การพัฒนาแบบวัดเจตคติ
 - 1.12 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.1 วิธีการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.2 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
 - 2.2.1 การฟัง
 - 2.2.2 การพูด
 - 2.2.3 การอ่าน
 - 2.2.4 การเขียน
 - 2.3 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.3.1 การทดสอบทักษะการฟัง
 - 2.3.2 การทดสอบทักษะการพูด
 - 2.3.3 การทดสอบทักษะการอ่าน
 - 2.3.4 การทดสอบทักษะการเขียน
3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว
 - 3.1 ความหมายของแนะแนว
 - 3.2 กิจกรรมแนะแนว

- 3.3 ชุดกิจกรรมแนะแนว
- 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ในการเรียนภาษาอังกฤษ อาจเป็นสิ่งที่ยากสำหรับผู้เรียน เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งมีทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย อีกทั้งภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและสถานการณ์ต่างๆ การเรียนภาษาอังกฤษที่ดীনั้น จำเป็นต้องมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน ซึ่งเจตคติเป็นหนึ่งในเหตุผลในการส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้สูงขึ้น

1.1 ความหมายของเจตคติ

คำว่า เจตคติหรือทัศนคติ เป็นความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ รวมถึงกิริยาท่าทีที่แสดงออก นักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของเจตคติ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542, น. 395) ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งบัญญัติไว้ให้ตรงกับคำว่า Attitude หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกนึกคิด ความชอบความชังของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อีกทั้งคำนี้มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Aptus แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545, น. 138) ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เป็นสภาวะความพร้อมทางจิตโดยเกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความนึกคิด มีแนวโน้มของพฤติกรรมไปในทิศทางหนึ่งทางใด

จากแนวคิดและความหมายของนักการศึกษา และนักจิตวิทยาแต่ละท่าน สรุปได้ว่าเจตคติ หมายถึง ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกที่มีแนวโน้มซึ่งจะแสดงออกต่อพฤติกรรมของแต่ละบุคคล อาจมีที่มาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์และความรู้สึกนึกคิดซึ่งกำหนดให้แต่ละบุคคลทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.2 ลักษณะของเจตคติ

เจตคติ เป็นความนึกคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับสภาพจิตใจในทางใดทางหนึ่งหรือประสบการณ์ที่ผ่านมา เนื่องจากนักจิตวิทยาต่างให้ความหมายที่แตกต่างกันไป ฉะนั้น เราควรสร้างความเข้าใจในทัศนคติให้ดีขึ้น (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2545, น. 138) ต่างให้ลักษณะของทัศนคติ ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ มีลักษณะที่คงทนถาวรอยู่นานพอสมควร เจตคติมีส่วนสำคัญสำหรับการกำหนดพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ทำให้การยึดมั่นเจตคติของแต่ละบุคคลมีการเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2. เจตคติที่มีทิศทางของการประเมิน ลักษณะการประเมินคืออารมณ์ ความรู้สึก หรือสิ่งที่เกิดขึ้นว่าเป็นลักษณะในทิศทางที่ดีหรือเรียกว่าทิศทางในทางบวก และลักษณะในทิศทางที่ไม่ดีหรือเรียกว่าทิศทางในทางลบ

3. เจตคติทำให้บุคคลที่เป็นเจ้าของพร้อมที่จะตอบสนองต่อที่หมายของทัศนคติ

4. เจตคติบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล เจตคติที่มีที่หมาย ได้แก่ บุคคลกับสถานการณ์ และบุคคลกับสิ่งของ

5. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ ประสบการณ์หรือสิ่งที่อยู่รอบตัวบุคคล มักจะสร้างเจตคติให้กับผู้เรียนจากเรื่องราวที่พบเจอ ซึ่งอาจเจอเจตคติที่ดีและเจตคติที่ไม่ดี

6. เจตคติเป็นการเตรียม เจตคติมีส่วนช่วยในเรื่องของการเตรียมความพร้อมและการตอบสนองการตัดสินใจทั้งภายในและภายนอก อีกทั้งยังมีความซับซ้อนในสภาวะจิตใจของแต่ละบุคคล

ชอว์และไรท์ (Shaw and Wright, 1967, pp. 13-14, อ้างถึงในพิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. 2542: 35) กล่าวถึงลักษณะของเจตคติ ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากการที่บุคคลประเมินผลจากสิ่งเร้ามาเปลี่ยนสภาพเป็นความรู้สึกภายใน ซึ่งก่อให้เกิดแรงจูงใจของการแสดงพฤติกรรม

2. เจตคติของแต่ละบุคคลสามารถแปรค่าในด้านคุณภาพและความเข้มทั้งทางบวกและทางลบ

3. เจตคติคือสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ก่อนเกิดหรืออาจมาจากโครงสร้างภายในตัวของบุคคล

4. เจตคติขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าเฉพาะทางสำหรับสังคม

5. เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าคือกลุ่มเดียวกัน ซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน

6. เจตคติเมื่อเกิดขึ้นแล้วสามารถเปลี่ยนแปลงได้

ลักษณะของเจตคติ สรุปได้ว่า เจตคติอาจเกิดจากการจูงใจ การเรียนรู้ สามารถดูได้จากพฤติกรรม เพราะเจตคติมีอิทธิพลต่อการกระทำและการคิด ซึ่งเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงและถ่ายทอดไปสู่บุคคลอื่นได้ เช่น เจตคติต่อศาสนา หากเราเชื่อว่าการทำบุญเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความจรรโลงใจและความสงบสุขแก่ตนเอง อีกทั้งพร้อมยินดีที่จะทำบุญบริจาคกับวัด หรือบางคนเชื่อว่าการทำบุญไม่ได้ช่วยสร้างความเป็นอยู่ในชีวิตให้ดีขึ้นและช่วยสร้างความยากลำบากให้กับชีวิตเพิ่มขึ้น ไม่พร้อมที่จะทำบุญบริจาคให้วัด ซึ่งจากทั้งสองเหตุการณ์นี้ เราอาจหมายถึงอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นความพร้อมที่ถูกระตุ้นด้วยวัตถุ

1.3 องค์ประกอบของเจตคติ

องค์ประกอบเจตคติ สามารถแบ่งแยกประเภทของเจตคติ แต่ละประเภท (ธีระพร อูวรรณโณ, 2535: 162-163) ดังนี้

1. เจตคติมี 3 องค์ประกอบ จากแนวคิดนี้นักจิตวิทยาให้รายละเอียดไว้ว่า ทัศนคติมี 3 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบด้านปัญญา กล่าวคือ เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น ความรู้สึก ความรู้ ความเชื่อ 2) องค์ประกอบด้านอารมณ์ กล่าวคือ เกี่ยวข้องกับความรู้สึกและอารมณ์ 3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ความพร้อมหรือทำที่ที่มีแนวโน้มที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ ในเจตคตินี้มีนักจิตวิทยา

สนับสนุนแนวคิดนี้ คือ เครท เดวิช ริชาร์ด เอส คลัสฟิสต์ และเทรน Krech, Devid & Richard S. Cruchfied (1962) และ Triandis (1971)

2. เจตคติมี 2 องค์ประกอบ จากแนวคิดนี้นักจิตวิทยาให้รายละเอียดไว้ว่า ทศนคติมี 2 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบด้านอารมณ์และความรู้สึก กล่าวคือ เกี่ยวข้องกับเจตคติด้านอารมณ์และความรู้สึก 2) องค์ประกอบด้านปัญญา กล่าวคือ เกี่ยวข้องกับเจตคติด้านปัญญา ในเจตคตินี้มีนักจิตวิทยาสนับสนุนแนวคิดนี้ คือ แคทส์ (Katz, 1978, p. 23)

3. เจตคติมี 1 องค์ประกอบ จากแนวคิดนี้นักจิตวิทยาให้รายละเอียดไว้ว่า ทศนคติมี 1 องค์ประกอบ คือ อารมณ์และความรู้สึกในทางชอบและไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในเจตคตินี้มีนักจิตวิทยาสนับสนุนแนวคิดนี้ คือ ฟินบิน และฮาเซ็น Fishbein และ Ajzen (1975, p. 20)

กิบสัน (Gibson 2000: 103) กล่าวว่า เจตคติเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ติดตัวกับบุคลิกภาพของแต่ละคน ซึ่งความเปลี่ยนแปลงทำให้องค์ประกอบของเจตคติมีความแตกต่างและเปลี่ยนแปลง ซึ่งเจตคติประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ ความเข้าใจ องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจของเจตคติประกอบด้วย ความคิดเห็น ความเชื่อ และการรับรู้ของบุคคล กล่าวคือ การใช้เหตุและผล ตรรกะ และความเชื่อ ซึ่งความเชื่อจะแสดงถึงความประทับใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. ความรู้สึก องค์ประกอบด้านอารมณ์และความรู้สึกของเจตคติ คือ การเรียนรู้ซึ่งมาจากพ่อ แม่ ครู หรือบุคคลใกล้เคียง

3. พฤติกรรม องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจของเจตคติ คือ ความตั้งใจของคนที่ต้องการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในทางใดทางหนึ่ง เช่น เป็นกันเองให้ความรู้สึกปลอดภัย พุดจาซ่มชู้ ให้ความรู้สึกไม่ปลอดภัย เป็นต้น

1.4 ประเภทของเจตคติ

เจตคติสามารถแสดงออกถึงความความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสามารถแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในเชิงด้านต่างๆ ในลักษณะตัวตามทิศทางของทศนคติที่มีอยู่ (ดารณี พานทอง พาลุสุข, 2542, น. 43) สามารถแบ่งได้ ดังนี้

1. เจตคติในทางบวก หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด การกระทำ การแสดงออก ท่าทาง สิ่งแวดล้อมในทางที่ดีหรือการได้รับการยอมรับ การได้รับความพึงพอใจ

2. เจตคติในทางลบ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด การกระทำ การแสดงออก ท่าทาง สิ่งแวดล้อมในทางที่ไม่ดีหรือการแสดงในแง่ลบ หรือการไม่ได้รับการยอมรับ การไม่ได้รับความพึงพอใจ

3. การไม่แสดงออกทางเจตคติ หรือมีเจตคติเฉย ๆ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด การกระทำ การแสดงออก ท่าทาง สิ่งแวดล้อมเป็นกลาง มีทศนคติเป็นกลาง ไม่เอนเอียงไปทางใดทางหนึ่ง

1.5 ปัจจัยในการเกิดและการเปลี่ยนแปลงของเจตคติ

เจตคติสามารถเกิดขึ้นและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา เนื่องด้วยจากปัจจัยหลายประการ นิวซอม และ คาร์เรล Newsom และ Carrell (1993, pp. 73-79) กล่าวถึง ปัจจัยซึ่งก่อให้เกิดเจตคติ และให้คำอธิบายว่า การเกิดเจตคติประกอบด้วย ดังนี้

1. พื้นฐานของแต่ละบุคคลหรือเบื้องหลังทางประวัติศาสตร์ กล่าวคือ ลักษณะภูมิพื้นหลังของแต่ละคนจะเป็นปัจจัยไปสู่การเกิดทศนคติต่อสิ่งนั้นๆของแต่ละคน

2. สิ่งแวดล้อมทางสังคม กล่าวคือ การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างมนุษย์ที่มีต่อกัน
 3. กระบวนการสร้างบุคลิกภาพ และสิ่งที่เกิดขึ้นมาก่อน กล่าวคือ เป็นลักษณะของการสร้างเจตคติพื้นฐานของแต่ละคน

4. การเปลี่ยนแปลงของเจตคติ

เจตคติเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการสร้างปฏิกริยาตอบสนอง ซึ่งเกิดจากการพบเจอประสบการณ์ทางตรงและประสบการณ์ทางอ้อม โดยเราอาจได้รับประสบการณ์เพิ่มเติมหรือแตกต่างจากประสบการณ์เดิมก็ได้ การเปลี่ยนแปลงของเจตคติมี ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงในทางเดียวกัน หมายถึง เจตคติดั้งเดิมของบุคคลนั้น มีการเพิ่มขึ้นในทิศทางบวก หากเป็นเจตคติเป็นไปในทิศทางลบก็กลายเป็นเพิ่มเติมในทิศทางลบ

2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางเจตคติดั้งเดิมของบุคคลนั้น มีการลดลงในทิศทางบวก และมีแนวโน้มในการเพิ่มเติมทางลบ

การเปลี่ยนแปลงของเจตคติ สามารถเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันหรือแตกต่างกัน ขึ้นกับแต่ละคนและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย ดังนี้

1. ความสุขซืด เจตคติจากปลายสุดมีแนวโน้มต่อการเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่รุนแรง

2. ความซับซ้อน เจตคติเกิดจากสาเหตุเดียวกัน ซึ่งสามารถเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเจตคติที่เกิดจากหลายสาเหตุ

3. ความคงที่ เจตคติมีลักษณะคงที่มาก

4. ความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่อง เจตคติมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและมีทิศทางเดียวกัน

5. ความแข็งแกร่งและจำนวนความต้องการ เจตคติที่มีความต้องการในระดับสูง และเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ยาก

6. ความเกี่ยวเนื่องกับค่านิยม เจตคติหลายเรื่องราวมีความเกี่ยวข้องกับค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อ ที่เชื่อว่ามีเปลี่ยนแปลงได้ยาก

1.6 การก่อรูปเจตคติ

หากเปรียบเทียบการก่อรูปเจตคติแล้ว ก็เปรียบเสมือนกับการสร้างบ้านหลังหนึ่งขึ้นมา เพราะต้องก่อสร้างโครงสร้างบ้านขึ้นมาแล้วประกอบส่วนต่างๆ ให้เรียบร้อยจึงจะเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งฟอสเตอร์ (Foster, 1952, p. 69) ให้แนวคิดของการก่อรูปเจตคติ ดังนี้

1. จากประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล เรื่องราว สถานการณ์ ซึ่งเกิดขึ้นจากบุคคล อาจเป็นประสบการณ์จากการฟัง ได้ยิน ได้เห็นหรือได้อ่านเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ อีกทั้งหากไม่ได้ทดลองด้วยตนเอง อาจเป็นประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์ทางอ้อมก็ได้

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินใจตามค่านิยม การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้นมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจขึ้นกับค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณี หรือเกณฑ์การใช้ชีวิตของบุคคลนั้น

1.7 ประโยชน์ของเจตคติ

เจตคติที่ดีทั้งเจตคติที่ดีและเจตคติที่ไม่ดี ในส่วนนี้ซึ่งเป็นประโยชน์ของเจตคติ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526, น. 5-6) ได้กล่าวถึง ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจในสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยจัดสิ่งต่างๆ อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง ช่วยในการปกป้องบุคคลหลีกเลี่ยงในสิ่งที่ไม่ดี
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่สลับซับซ้อน
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง

1.8 หลักการวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพาณิชย์ (2531, น. 147-148) ได้กล่าวและเสนอหลักการของการวัดเจตคติ ดังนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) ซึ่งเกี่ยวกับการวัดเจตคติ ได้แก่

1.1 เจตคติ ความคิดเห็น หรือความรู้สึกของบุคคลนั้น จะคงอยู่ช่วงหนึ่ง กล่าวคือ ความรู้สึกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ซึ่งจะมีช่วงเวลาหนึ่งที่ความรู้สึกคงที่

1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดได้โดยตรง กล่าวคือ เป็นการวัดแบบทางอ้อม ซึ่งวัดจากแนวโน้มที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

1.3 เจตคติแสดงออกมาในรูปแบบทิศทางของความรู้สึกนึกคิด กล่าวคือ การแสดงเจตคติของตนเองผ่านมาในรูปแบบความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ซึ่งอาจเป็นด้านการสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีใดก็ตาม ต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง ประกอบด้วย สิ่งเร้าของบุคคลที่จะถูกวัด เรื่องราวที่บุคคลแสดงเจตคติตอบสนอง และการตอบสนอง

3. สิ่งเร้าที่จะนำไปใช้เร้าที่นิยม กล่าวคือ ข้อความเจตคติ (Attitude Statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษา บ่งบอกถึงการอธิบายคุณค่า เพื่อให้ตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึกออกมา

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) กล่าวคือ การวัดเจตคติต้องพยายามวัดให้ตรงกับความเป็นจริง

1.9 มาตรการวัดเจตคติ

มาตรการวัดเจตคติเพื่อการวิจัย มีหลายวิธีการ ซึ่งพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538, น. 106-108) กล่าวถึงที่นิยมมี 3 ชนิด ดังนี้

1. วิธีของเทอร์สโตน

เทอร์สโตนเป็นผู้สร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดเจตคตินี้ ซึ่งมีข้อความแสดงความรู้สึกทางบวก ทางกลาง และทางลบ โดยเครื่องมือเจตคติตามแนวคิดของเทอร์สโตนมีคำตอบใน 2 ลักษณะ คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

การกำหนดมาตราของเทอร์สโตน ใช้วิธีการนำค่าความถี่จากการประเมินที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณเป็นค่ามาตรารายข้อ และหาค่ามัธยฐาน ซึ่งค่าการกระจายของระดับความ

คิดเห็น โดยใช้ค่าควอไทล์วัดการกระจาย ไม่เกิน 2.0 ค่าการแปรผลระดับเจตคติตามแนวคิดของเทอร์สตันสามารถแปรผลตามเกณฑ์ (กรณีกำหนด 11 มาตรา)

- 1 – 3 คะแนน หมายถึง มีเจตคติต่ำมาก
- 3 – 5 คะแนน หมายถึง มีเจตคติต่ำ
- 5 – 7 คะแนน หมายถึง มีเจตคติปานกลาง
- 7 – 9 คะแนน หมายถึง มีเจตคติสูงมาก
- 10 – 11 คะแนน หมายถึง มีเจตคติสูง

2. วิธีของลิเคิร์ต

มาตราวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต ซึ่งผู้คิดค้น คือ เรนนิส ลิเคิร์ต (Rennis Likert) ซึ่งใช้วิธีการวัดเจตคติโดยวิธีมาตราส่วนประมาณค่า (Summated Rating) โดยมีวิธีการ ดังนี้

2.1 ตั้งวัตถุประสงค์ในหัวข้อที่ต้องการศึกษาเจตคติเกี่ยวกับใครและสิ่งใด

2.2 กำหนดความหมายของเจตคติที่ต้องการศึกษาให้ชัดเจนและเหมาะสม เพื่อการวิเคราะห์ที่ถูกต้อง

2.3 สร้างข้อความเจตคติให้ครอบคลุมตรงกับคุณลักษณะที่สามารถวิเคราะห์ได้ ซึ่งควรสร้างประมาณ 20 – 30 ข้อความ และควรมีทัศนคติในเชิงบวกและเชิงลบ จำนวนเหมาะสม และเพียงพอต่อการนำไปวิเคราะห์คุณภาพ

2.4 ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้น อาจให้ผู้มีความรู้ไปตรวจสอบ

2.5 นำไปทดลองก่อนนำไปใช้จริง โดยนำข้อความได้จากการตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนจะบรรจุลงในมาตราวัดเจตคติ

มาตราวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ต มีการกำหนดความรู้สึกรอกออกเป็น 5 ระดับ คือ

1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2) เห็นด้วย 3) เฉย ๆ 4) ไม่เห็นด้วย 5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งข้อความเหล่านี้จะแสดงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเจตคติทางที่ดีและเจตคติด้านที่ไม่ดี โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้น้ำหนัก (Arbitrary Weighting method) เป็นค่าคะแนนเป็น 5 4 3 2 1 หรือ 4 3 2 1 0 สำหรับข้อความทางบวก 1 2 3 4 5 หรือ 0 1 2 3 4 สำหรับข้อความทางลบ

3. วิธีของออสกูต

ออสกูตเป็นผู้สร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดเจตคตินี้ ซึ่งเป็นการใช้วิธีการใช้คำสั้นแทนประโยคยาว โดยให้ความหมายไม่แตกต่างกันและแต่ละข้อความจะบ่งบอกถึงเป้าหมายที่ต้องการวัด ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านการประเมิน กล่าวคือ เป็นคุณศัพท์ที่สะท้อนการตัดสินคุณค่า 2) ด้านศักยภาพ กล่าวคือ เป็นคุณศัพท์ที่สะท้อนถึงพลังอำนาจ 3) ด้านกิจกรรม กล่าวคือ เป็นคุณศัพท์ที่สะท้อนถึงกิริยาอาการ

มาตรการวัดตามแนวคิดของออสกูต เกิดจากการนำคุณศัพท์ตรงข้ามที่ผ่านการพิจารณามาสร้างเป็นมาตรวัดความรู้สึกต่อเจตคติ โดยอาศัยการวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งเรียกว่ามาตราแบบ 2 ขั้ว สำหรับการให้คะแนนนั้น หากตัดสินใจลงน้ำหนักในช่องที่ติดกับคำคุณศัพท์เชิงบวก จะให้คะแนน 7 และช่องถัดไปไล่ลงเป็น 6 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ สำหรับช่วงที่ติดคำคุณศัพท์ทางลบ จากนั้นให้เอาคะแนนทุกข้อมารวมกันและหาค่าเฉลี่ย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกมาตรการวัดเจตคติเพื่อการวิจัยของลิเคิร์ท โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่สร้างตามวิธีของลิเคิร์ท โดยดัดแปลงจาก จีรวรรณ ชำนาญช่าง (2544, น. 76-78)

1.10 วิธีการวัดเจตคติ

เจตคติเป็นเรื่องราวของลักษณะของบุคคล การตอบสนองจากความรู้สึก อารมณ์ ซึ่งการวัดเจตคติมีวิธีการต่าง ๆ หลายวิธี (วรรณดี แสงประทีปทอง, 2544, น. 15-18) ดังนี้

1.10.1 วิธีการสังเกต

วิธีการสังเกตเป็นวิธีแรกเริ่มของการเก็บข้อมูลที่เก่าแก่ที่สุด ซึ่งผู้ศึกษาต้องสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายที่แสดง อีกทั้งในการสังเกตพฤติกรรมมีหลักวิธีตามธรรมชาติของบุคคล กล่าวคือ 1) ไม่ให้ผู้ถูกสังเกตทราบว่ากำลังถูกสังเกต 2) ไม่ขอความร่วมมือจากผู้ถูกสังเกต 3) ไม่เปลี่ยนแปลงปรากฏการณ์ที่ต้องการวัด

วิธีการสังเกต มีข้อดีและข้อจำกัด กล่าวคือ ข้อดี คือ สามารถสังเกตพฤติกรรมหลายอย่างในเวลาเดียวกันได้ ส่วนข้อจำกัด คือ สามารถสังเกตพฤติกรรมเฉพาะพฤติกรรมของบุคคลและอาจถูกจำกัดด้วยสภาพแวดล้อม

1.10.2 วิธีการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์เป็นหนึ่งวิธีการวัดเจตคติ ซึ่งวิธีนี้ใช้การถามตอบด้วยปากเปล่า ซึ่งผู้สัมภาษณ์ใช้วิธีการจดบันทึกหรืออัดเสียงก็ได้แล้วนำมาประมวลผลในภายหลัง

การสัมภาษณ์ มีข้อดีและข้อจำกัด กล่าวคือ ข้อดี คือ สะดวกในการเก็บข้อมูล ประหยัดเวลา และเก็บข้อมูลได้ตามที่ต้องการ ส่วนข้อจำกัด คือ อาจไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริงจากผู้ตอบและอาจไม่คุ้นเคยกับการเปิดเผยความรู้สึกของตนเอง โดยอาจตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง

1.10.3 วิธีการใช้มาตรวัด

วิธีการใช้มาตรวัด เป็นวิธีการที่ใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นจากระเบียบวิธีที่มีการศึกษาวิจัยมาแล้ว เช่น มาตรวัดรวมของลิเคิร์ท เป็นต้น

การใช้มาตรวัด มีข้อดีและข้อจำกัด กล่าวคือ ข้อดี คือ มาตรวัดสามารถใช้วัดกับคนจำนวนมากในระยะเวลาเดียวกัน ซึ่งทำให้ประหยัดเวลาและประหยัดงบประมาณ ส่วนข้อจำกัด คือ การสร้างเครื่องมือประเภทนี้ ต้องใช้ระยะเวลามากกว่าเครื่องมืออื่น ๆ และกลุ่มเป้าหมายอาจไม่สนใจแบบสอบถามกลับคืนด้วย

1.10.4 วิธีการสะท้อนภาพ

วิธีการสะท้อนภาพ เป็นวิธีการที่เก็บข้อมูลทางอ้อม เพราะในบางครั้งการใช้คำถามตรงๆ อาจทำให้ผู้ตอบคำถามอาจมีปฏิกิริยาหรือไม่กล้าตอบคำถามต่างจากความจริง ซึ่งวิธีการสะท้อนภาพ มี 3 วิธี ดังนี้

1) วิธีการต่อให้จบประโยค (Sentence completion) วิธีการนี้ ผู้ศึกษาจะให้ประโยคส่วนหนึ่ง แล้วให้ผู้ถูกถามแสดงความรู้สึกนึกคิดออกมาโดยให้ต่อประโยคจนจบ

2) วิธีการโยงความสัมพันธ์ของคำต่างๆ (Word association) วิธีการนี้ ผู้ศึกษาจะให้คำแทนข้อความ แล้วให้ผู้ตอบว่านึกถึงสิ่งใดเป็นลำดับแรก

3) วิธีการเล่าเรื่องราวจากภาพ (Story telling) วิธีการนี้ ผู้ศึกษาจะใช้ภาพในการกระตุ้นการตอบสนอง เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพเบลอ เป็นต้น

วิธีการสะท้อนภาพ มีข้อดีและข้อจำกัด กล่าวคือ ข้อดี คือ สามารถใช้วัดบุคคลที่ต้องการศึกษาหลายคนได้พร้อมกัน ส่วนข้อจำกัด คือ อาจได้คำตอบที่บิดเบือนจากความจริง และการตีความจากผู้ศึกษา ซึ่งผู้ศึกษาควรได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเท่านั้น

1.10.5 วิธีการวัดร่องรอยความสึกหรอและร่องรอยจากการกระทำ

วิธีการนี้ เป็นการเก็บข้อมูลซึ่งผู้เก็บข้อมูลไม่จำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องกับผู้ศึกษา โดยสามารถเก็บข้อมูลเป็นไปตามธรรมชาติที่สุด ซึ่งมีวิธีการวัดร่องรอย 2 วิธี ดังนี้

1) การวัดร่องรอยจากความสึกหรอ (Erosion measures) วิธีการนี้ เป็นการวัดความสึกของวัตถุ ซึ่งเกิดจากการกระทำของบุคคล

2) การวัดร่องรอยของการกระทำ (Trace measures) วิธีการนี้ เป็นการเปรียบเทียบวัตถุที่ไร้ค่าที่หึ่งตามสถานที่ต่าง ๆ

วิธีการวัดร่องรอยความสึกหรอและร่องรอยจากการกระทำ มีข้อดีและข้อจำกัด กล่าวคือ ข้อดี คือ ใช้งานง่ายและสามารถวัดร่องรอยหลายอย่างในสถานการณ์เดียวกัน ส่วนข้อจำกัด คือ ร่องรอยอาจมีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงและพฤติกรรมบางอย่างไม่มีร่องรอยให้เห็น

1.10.6 วิธีการวัดทางสรีระ

วิธีการนี้ เป็นการใช้เครื่องมือไฟฟ้าหรือเครื่องมืออื่น ๆ ในการสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เพราะหากใช้เครื่องมือที่ละเอียดอ่อน อาจทำให้พบความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ได้

วิธีการวัดทางสรีระ มีข้อดีและข้อจำกัด กล่าวคือ ข้อดี คือ ได้ข้อมูลไม่บิดเบือนและชัดเจน ส่วนข้อจำกัด คือ ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในการวัดสรีระ อีกทั้งเครื่องมือมีราคาค่อนข้างแพงและวิธีการนี้ยังไม่แพร่หลาย

โดยสรุปแล้ว การวัดเจตคติสามารถทำได้ทั้ง 6 วิธีตามที่กล่าวมานั้น ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยควรเลือกให้เหมาะสมกับความต้องการในสิ่งที่ต้องการวัดเฉพาะทางกับผู้รับการศึกษา

1.11 การพัฒนาแบบวัดเจตคติ

การพัฒนาแบบวัดเจตคติ มีหลายขั้นตอนและหลายวิธี ขึ้นอยู่กับความนิยมและการเลือกใช้ ในที่นี้ มีตัวอย่างการพัฒนาเจตคติที่ได้รับความนิยม ดังนี้

1. การพัฒนาแบบวัดเจตคติตามวิธีของ เทอร์สตัน กล่าวคือ การกำหนดเป้าหมายของเจตคติที่ต้องการศึกษา การรวบรวมความคิดเห็น การเลือกข้อความที่เหมาะสมเพื่อนำไปใช้ในการวัดเจตคติและการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ

2. การพัฒนาแบบวัดเจตคติตามวิธีของ ลิเคิร์ท กล่าวคือ การกำหนดเป้าหมายของเจตคติที่ต้องการศึกษา การกำหนดข้อความ คำตอบและน้ำหนักของตัวเลือก รวมถึงการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดเจตคติทั้งฉบับ

3. การพัฒนาแบบวัตเจตคติตามวิธีของ ออสกูด กล่าวคือ การกำหนดเป้าหมายของเจตคติที่ต้องการศึกษาโดยการเลือกความคิดรวบยอด ซึ่งรวบรวมคำคุณศัพท์ที่ใช้ความคิดรวบยอด และการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัตเจตคติทั้งฉบับ

4. การพัฒนาแบบวัตเจตคติตามวิธีของ ฟิชบายน์และไอเซน กล่าวคือ การกำหนดเป้าหมายของเจตคติที่ต้องการศึกษา การสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำ การนำความเชื่อไปสร้างคำถามและการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัตเจตคติทั้งฉบับ

1.12 เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เจตคติมีบทบาทสำคัญในการสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียน ซึ่งจะมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีนั้น ขึ้นอยู่กับเจตคติของผู้เรียน ซึ่งนักวิชาการหลายท่านให้คำอธิบาย ดังนี้

แครชเชน (Krashen, 1981, p. 112) กล่าวว่า ความถนัดและเจตคติทางภาษาไม่มีความเกี่ยวข้องกับภาษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อผู้เรียน ซึ่งไม่มีความขึ้นตรงต่อกัน และกัน ฉะนั้น เจตคติที่ดีของผู้เรียนย่อมมีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน

ออลเลอร์ และคนอื่นๆ (Oller and others, 1977, p. 68) กล่าวว่า สิ่งสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คือ เจตคติ เพราะเป็นได้ทั้งสิ่งสนับสนุนและสิ่งกีดขวาง

จากแนวคิดเจตคติต่อภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่า เจตคติมีความเกี่ยวข้องและมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากการเห็นคุณค่า ความสำคัญและประโยชน์การไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนเกิดการกระตือรือร้นและสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษต่อไป

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จัดว่าเป็น 1 ใน 8 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งจัดว่าเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนควรเรียนรู้และให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ

การเรียนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน มีความง่ายต่อการเข้าถึงความรู้และข้อมูลมากกว่าในอดีต ซึ่งเดิมที่สามารถค้นหาความรู้ได้เพียงแคในห้องสมุดหรือหนังสือเรียนเท่านั้น แต่ในปัจจุบัน อินเทอร์เน็ตเป็นส่วนสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลในโลกไร้พรมแดน เราสามารถพูดคุยกันผ่านหน้าจอบคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ เหมือนกับการพูดคุยใกล้ ๆ กัน โดยจุดประสงค์สำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ นอกจากการเรียนรู้เพื่อการฝึกฝนและพัฒนาการเรียนรู้อีกภาษาเท่านั้น แต่เพื่อให้เราสามารถใช้งานภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ทั้งในสถานการณ์ต่างๆ และเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันอีกด้วย

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีกำหนดอยู่ใน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมีความคาดหวังว่า เมื่อนักเรียนได้รับความรู้ในการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนอุดมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ภาษาอังกฤษ สามารถใช้ความรู้ในการเรียนการสอน การสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ตลอดจนนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพ การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ควรมุ่งเน้นจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายและมีความสอดคล้องกับธรรมชาติ

2.1 วิธีการสอนภาษาอังกฤษ

ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกจากการเรียนรู้ผ่านการอ่านหนังสือด้วยตนเองหรือการใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกและเพื่อเพิ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้ว การที่ผู้สอนมีวิธีการสอนภาษาอังกฤษก็ถือว่าเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญ เพราะเป็นหนึ่งเทคนิคที่สามารถดึงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนมากขึ้น อีกทั้งผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้เรียน ฉะนั้นแล้วผู้สอนควรมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนตามสถานการณ์และบริบทที่เหมาะสม ซึ่งวิธีการสอนภาษาอังกฤษมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย (กรมวิชาการ, 2546, น. 1) ดังนี้

2.1.1 วิธีไวยากรณ์และแปล (Grammar – Translation Method)

วิธีการสอนวิธีนี้ เป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้สามารถใช้ภาษา กฎเกณฑ์ของการใช้ภาษา ข้อยกเว้นและการแปลภาษา ซึ่งวิธีการสอนวิธีนี้ในระยะเวลาหนึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยใช้วิธีการแปลเป็นหลักและมุ่งเน้นให้มีคลังคำศัพท์สะสมเป็นจำนวนมาก เพื่อใช้ในการแปลประโยคภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ รวมถึงการแปลประโยคภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย หรือนักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงและแปลความหมาย โดยมีครูเป็นผู้กำกับในชั้นเรียน

2.1.2 วิธีตรง (Direct Method)

วิธีการสอนวิธีนี้ เป็นการมุ่งเน้นการพูดเป็นหลัก ซึ่งแตกต่างจากการใช้เทคนิควิธีไวยากรณ์และแปล (Grammar – Translation Method) โดยไม่สนใจในเรื่องของกฎเกณฑ์ของไวยากรณ์ แต่จะเรียนรู้จากการใช้ประโยคจากการพูดด้วยปากเปล่าและพูดซ้ำ ๆ

2.1.3 วิธีฟังและการพูด (Audio – Lingual Method)

วิธีการสอนวิธีนี้ เป็นการมุ่งเน้นด้วยความเชื่อที่ว่า ภาษาทุกภาษาในโลกใบนี้มีระบบเสียงโครงสร้าง และเชื่อว่าภาษาเป็นพฤติกรรม และมีสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นจากครูที่เป็นผู้ให้แบบทางภาษา เช่น การพูด การเขียน ซึ่งผู้เรียนมีพฤติกรรมตอบสนองและจากโครงสร้างทางภาษาซ้ำหลายครั้ง

2.1.4 แนวการสอนแบบการรับรู้ (Cognitive Approach)

วิธีการสอนวิธีนี้ เป็นการมุ่งเน้นการรับรู้และสร้างประโยคต่าง ๆ จากข้อมูลในคลังสมอง ซึ่งมีความเชื่อจากแนวคิดทางจิตวิทยาว่า การเรียนรู้ทางภาษาเกิดจากการสร้างสรรค์ในสมอง โดยสามารถรับรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และสร้างการจดจำในสมอง

2.1.5 การสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning)

วิธีการสอนวิธีนี้ เป็นการมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญต่อการเรียนการสอน นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองภายในกลุ่ม ซึ่งมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ

2.1.6 การสอนภาษาแบบเงียบ (The Silent Way)

วิธีการสอนวิธีนี้ เป็นการมุ่งเน้นเพื่อฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักการคิดและพูด โดยครูเป็นฝ่ายที่ลดบทบาทตัวเองจากเดิมที่เคยเป็นฝ่ายพูดมาโดยตลอด โดยเป็นเพียงแค่ผู้พูดประโยคหรือคำตัวอย่างให้น้อยที่สุด รวมถึงเพื่อให้นักเรียนในกลุ่มสื่อสารกันในกลุ่มเอง

2.1.7 การสอนภาษาแบบเอกัตภาพ (Individualized Instruction)

วิธีการสอนวิธีนี้ เป็นการสอนแบบเอกัตภาพ ซึ่งเป็นการศึกษาเรื่องเฉพาะบุคคลของผู้เรียน โดยผู้เรียนควรมีโอกาสแสดงความสามารถของตนที่มี

2.1.8 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมาย (Communicative Approach)

หลักการสอนวิธีนี้ เป็นการเน้นเพื่อสื่อความหมาย โดยอิงวิธีการของ Functional – Notional

1. จัดทำบทเรียนในลักษณะบทสนทนาสั้นๆ และเกี่ยวข้องกับผู้เรียน เพื่อความน่าสนใจ
2. ฝึกบทสนทนา โดยเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม เพื่อกระตุ้นในการใช้ภาษา
3. ศึกษาโครงสร้างพื้นฐานที่ปรากฏในบทสนทนา เพื่อให้เข้าใจว่าในประโยคมีความหมายอะไร

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ เทคนิคการเรียนการสอน แนวคิด ทฤษฎี ความเป็นมา ความสำคัญ เพื่อที่จะได้เข้าใจความแตกต่างของแต่ละวิธี ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้และต่อยอดกับผู้เรียนแต่ละประเภท รวมถึงการต่อยอดและเสริมศักยภาพความสามารถให้กับผู้เรียน

2.2 การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

การเรียนภาษาอังกฤษที่ดีนั้น ผู้เรียนควรมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ดีให้ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสื่อสารกับผู้คนอย่างเต็มศักยภาพ

2.2.1 การพัฒนาทักษะการฟัง

ทักษะการฟังจัดว่าเป็นทักษะแรกสำหรับการสื่อสาร ซึ่งการสื่อสารที่ดี เราจำเป็นต้องมีทักษะการฟังที่ดี มีความเข้าใจในคำสั่ง คำอธิบาย เข้าใจความหมายและรูปประโยคที่มีความแตกต่าง

เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2528:74) กล่าวว่า เป้าหมายของการพัฒนาภาษาในทักษะด้านการฟัง คือ ความเข้าใจภาษาพูดของเจ้าของภาษาในลักษณะปกติ ซึ่งผู้สอนควรจัดทำกิจกรรมที่เน้นการฝึกฟังเสียง การสนทนากับเจ้าของภาษา เพื่อฝึกฝนทักษะการฟัง โดยควรทำจากง่ายไปหายาก โดยสามารถทำได้ ดังนี้

1. ผู้เรียนสามารถเข้าใจเป็นคำศัพท์ อาจเริ่มจากการใช้การนับตัวเลขเป็นภาษาอังกฤษ และการใช้คำที่ออกเสียงใกล้เคียง เป็นต้น
2. ผู้เรียนสามารถเข้าใจประโยคเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีวิธีการ ดังนี้
 - 2.1 ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่ง
 - 2.2 ใช้การแนะนำทางจากสื่อการสอนต่าง ๆ เช่น บัตรคำ บัตรภาพ

2.3 ให้ความหมายของภาษาแม่ เพื่อกันความสับสนจากคำศัพท์

3. ฟังการฟังเสียงจากสื่อต่าง ๆ
4. เริ่มต้นเรียนรู้จากบทความสั้น ๆ
5. ฟังฟังข้อความที่สามารถบันทึกเสียงได้
6. ฟังความเข้าใจการฟังคำสนทนาพื้นฐาน
7. ดูภาพยนตร์ต่างประเทศ
8. ฟังความเข้าใจข้อความต่าง ๆ ในระดับที่ยากขึ้น

ทุกคนสามารถพัฒนาการฟังได้โดยเริ่มต้นจากการฝึกฝนตั้งแต่ความง่ายปานกลาง และยาก ซึ่งต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ การวิเคราะห์ รวมถึงการฝึกฝนพอสมควร จึงจะทำให้เราสามารถใช้อุปกรณ์ประกอบทางภาษาที่จำเป็นควบคู่กับองค์ความรู้เดิมได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2.2.2 การพัฒนาทักษะการพูด

การพูด เป็นทักษะต่อมาจากทักษะการฟัง ซึ่งการพูดจำเป็นต้องมีความรู้เดิมเป็นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นคลังความรู้สำหรับการสื่อสาร โดยความรู้ที่มีนั้นอาจเริ่มจากคำศัพท์ง่าย ๆ กลุ่มคำและประโยคก่อน จากนั้นจึงค่อยเพิ่มระดับความยากขึ้นไป เพื่อฝึกฝนการใช้ทักษะการพูดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 54-55) ได้ให้คำอธิบายในสิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงทักษะการฟังและการพูด ดังนี้

1. ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในด้านการออกเสียง ซึ่งต้องมีทักษะทางภาษาและทักษะการสื่อสาร
2. ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาที่มีความเหมาะสมสำหรับนักเรียนในแต่ละกลุ่มแต่ละชั้น โดยควรจะเริ่มต้นในบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนาในชีวิตประจำวัน
3. บรรยากาศไม่ควรตึงเครียด โดยผู้เรียนควรมีความสบายใจและไม่อายที่จะพูด

2.2.3 การพัฒนาทักษะการอ่าน

การอ่าน จัดว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญรองจาก ทักษะการฟังและทักษะการพูด ซึ่งการอ่านมีความสำคัญในทักษะการเรียนรู้ภาษา การอ่านจำเป็นต้องมีการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ ทำให้เราสามารถอ่านออกได้ เมื่อเรามีการฝึกฝนการอ่านมากเท่าไร ก็ยิ่งช่วยให้เรามีความสามารถในการอ่านมากยิ่งขึ้น การอ่านที่ดี ควรอ่านด้วยความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและจับใจความสำคัญ และควรนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) ได้สรุปกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่าน ดังนี้

1. ให้อภิปรายเรื่องที่จะอ่านก่อนการอ่าน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่เคยอ่าน
2. ให้ฝึกหาคำศัพท์ที่อ่านพบ แล้วหาคำศัพท์ตรงกันข้ามและคำศัพท์ที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน
3. ให้หาสำคัญในเรื่องที่อ่าน

4. ให้ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน
5. ให้เล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนเอง
6. ให้เขียนแผนผังเชื่อมโยงความสัมพันธ์จากเรื่องที่อ่าน
7. ให้เขียนสรุปเรื่องที่อ่าน
8. ให้แสดงความคิดเห็นของเพื่อนจากเรื่องที่อ่าน
9. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
10. ให้แสดงบทบาทสมมติ

2.2.4 การพัฒนาทักษะการเขียน การเขียนเป็นการสื่อสารชนิดหนึ่งที่ต้องอาศัยความฝึกฝนและความพยายาม โดยการเขียนเป็นการแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด เป็นลายลักษณ์อักษรออกมา เพื่อให้ผู้รับสารมีความเข้าใจในข้อความ

การเขียน จำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะการเขียน เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพ โดยกิจกรรมการพัฒนาทักษะการเขียนที่ใช้กัน มีดังนี้

1. ฝึกองค์ประกอบการเขียน
2. การเขียนตามคำบอก
3. การเขียนเรียงความ
4. การเขียนเรื่องราวที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

2.3 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการหนึ่งของการเรียนการสอน ซึ่งครูผู้สอนต้องทำการวัดผลและประเมินผล ตั้งแต่ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นหลัก

การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ มีความเกี่ยวข้องกับคำ 3 คำ ดังนี้ 1) การวัด หมายถึง การวัดคุณลักษณะของบุคคลจากผลการตอบคำถามในแบบทดสอบตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อแสดงคุณค่าเชิงปริมาณหรือตัวเลขที่วัดได้ นอกจากการใช้แบบทดสอบยังรวมถึงการใช้เครื่องมืออื่นเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพด้วย เช่น การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ เป็นต้น 2) การประเมินผล หมายถึง) กระบวนการอย่างหนึ่งที่มีระบบนำข้อมูลจากการวัดผลมาตีค่าและตัดสินคุณค่าของผู้เรียน เมื่อมีการวัดผลจะทำให้ได้ข้อมูลหลายมุมหลายด้าน เมื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบกับเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเพื่อตีค่า หรือสรุปคุณค่าออกมา ถือว่าเป็นกระบวนการประเมิน ผลการประเมินจะมีความเที่ยงตรงหรือไม่ขึ้น ขึ้นอยู่กับความถูกต้องของผลการวัด (ไพศาล สุวรรณน้อย, 2545) 3) การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากการฝึกฝนหรือประสบการณ์ แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ใช่การเรียนรู้เสมอไป ซึ่งเปลี่ยนแปลงชั่วคราวในระยะเวลาหนึ่ง เนื่องมาจากมีสิ่งเร้าเข้ามากระตุ้น (อชรา เอิบสุขศิริ, 2556, น. 48) ฉะนั้นแล้ว การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ จึงหมายถึง การวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา เป็นกระบวนการที่มีระเบียบแบบแผน เพื่อให้ได้มา ซึ่งตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่แสดงถึงปริมาณ หรือคุณภาพของคุณลักษณะที่วัดได้ เพื่อจะได้นำผลของการวัดมาเป็นข้อมูลในการประเมินผลได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น การวัดผลทางการศึกษาจะมีประสิทธิภาพ ควรปฏิบัติดังนี้ (เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์, 2521, น. 21)

1. วัดผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ซึ่งการวัดผลควรกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน
2. ผลของการวัดผลจะมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเท่าไรนั้น ขึ้นอยู่กับเครื่องมือที่ใช้
3. การวัดที่ดีต้องมีความยุติธรรมในการวัด ไม่มีความเอนเอียงและเป็นกลาง
4. แปลผลได้ถูกต้อง ซึ่งส่วนใหญ่วัดในค่าของลำดับหรือคะแนนของคุณลักษณะที่ต้องการวัด
5. ใช้ผลการวัดให้คุ้มค่า เพื่อใช้ข้อมูลเป็นแนวทางในการปฏิบัติและปรับปรุงกิจกรรมต่างๆ ให้ดีขึ้น

จุดมุ่งหมายสำคัญในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีแนวทางในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ (กรมวิชาการ, 2546, น. 243-244) ดังนี้

2.3.1 การทดสอบทักษะการฟัง

การทดสอบทักษะการฟัง เป็นการทดสอบศัภยภาพทักษะการฟังเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการรับรู้จากการฟังมากขึ้น

- 1) การทดสอบการจับใจความสำคัญของคำพูด ได้แก่
 1. เมื่อฟังข่าวแล้ว ให้นักเรียนเขียนชื่อเกี่ยวกับบุคคลหรือสถานที่ที่ได้ยินข่าว
 2. ให้นักเรียนฟังผู้สอนเล่าเรื่องที่มีความคุ้นเคย แล้วให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่อง
 3. ให้ผู้ฟังอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ บุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์ของนักเรียนแล้วเขียนในสิ่งที่ผู้สอนเล่าเรื่องราว
 4. ฟังเทปที่บันทึกจากรายการต่าง ๆ ในรายการวิทยุ แล้วให้นักเรียนบอกรายการดังกล่าวเป็นรายการประเภทใด

2) การทดสอบความเข้าใจของข้อความ
แบบทดสอบความเข้าใจในการฟัง มักมีการทดสอบความเข้าใจข้อความ ซึ่งการทดสอบความเข้าใจในการฟัง สามารถวัดความรู้ได้ เช่น

1. การทดสอบหน่วย
2. การฟังคร่าว ๆ
3. การจับใจความสำคัญ ด้วยวิธีการ ดังนี้
 - 3.1 ฟังนิทานหรือเรื่องราว จากนั้นตั้งชื่อเรื่อง
 - 3.2 ฟังบทความแล้วสรุปใจความสำคัญด้วยวิธีการเขียนหรือการตอบ
 - 3.3 ฟังแถบบันทึกเสียงที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน
 - 3.4 ฟังบทสนทนาแล้วเลือกภาพนั้น

- 3) การทดสอบการรับข้อมูล
 1. ให้ฟังข้อความแล้วทำเครื่องหมายแสดงเส้นทางลงในตาราง
 2. ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ แล้วสรุปข้อความในสิ่งที่ได้ยิน
 3. ให้ฟังเฉพาะข้อความบางข้อความ แล้วบันทึก

4) การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว วิธีการนี้เป็นการทดสอบทักษะการรับสารและทักษะการถ่ายทอดออก ซึ่งเป็นทักษะการส่งสาร

5) การเขียนตามคำบอก

วิธีการนี้สามารถทดสอบการฟังด้วยการให้นักเรียนเขียนตามคำที่ครูบอก ซึ่งสามารถทดสอบด้วยการใช้ความสามารถทั้งสองทักษะ เช่น ทักษะการฟังและทักษะการเขียนหรือ ทักษะการฟังและทักษะการพูด

2.3.2 การทดสอบทักษะการพูด

การทดสอบทักษะการพูด เป็นการทดสอบศักยภาพทักษะการพูด เพื่อให้สามารถพูดได้คล่องแคล่ว ไม่ติดขัด ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

- 1) การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย
 1. การให้ตัวแฉะกับสิ่งที่สามารถมองเห็นได้
 2. การให้ตัวแฉะที่เป็นคำพูด
 3. การสอนพูดปากเปล่า
 4. การเล่าเรื่อง
 5. การพูดตามสถานการณ์สมมติ
- 2) การพูดโดยอิสระในสถานการณ์สื่อสารอย่างแท้จริง สามารถทดสอบได้โดย
 1. ให้บรรยายเหตุการณ์จากภาพ
 2. ให้แสดงความเห็นในสิ่งที่ย่าง ๆ
 3. ให้พูดจากหัวข้อที่กำหนดไว้
 4. ให้บรรยายเกี่ยวกับ บุคคล สถานที่ สิ่งของ
 5. ให้พูดเพื่อสนับสนุน โต้แย้ง ความคิดเห็นของตนเอง
 6. สนทนาสัมภาษณ์
 7. ให้พูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ที่สามารถเข้าถึงได้
 8. ให้พูดสรุปนอกเอกสาร
 9. ให้พูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2.3.3 การทดสอบทักษะการอ่าน

การทดสอบทักษะการอ่าน เป็นการทดสอบศักยภาพทักษะการอ่าน เพื่อมุ่งเน้นให้สามารถอ่านได้คล่องขึ้น ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

- 1) การอ่านออกเสียง
- 2) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

นอกจากนี้ กิจกรรมในการทดสอบทักษะการอ่านสามารถจำแนกได้ดังนี้ คือ

1. กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เข้าสอบได้อ่านข้อความที่มีความยาวและเหมาะสม เช่น งานเขียน
2. กิจกรรมที่สนองตอบรับต่อผู้เข้าสอบ โดยจะต้องใช้ความสามารถทางด้านภาษา

2.3.4 การทดสอบทักษะการเขียน

การทดสอบทักษะการเขียน เป็นการทดสอบศักยภาพทักษะการเขียน เพื่อมุ่งเน้นให้สามารถเขียนได้ถูกต้อง

- 1) การเขียนเรียงความ
- 2) การเขียนอิสระ

จากแนวคิดการทดสอบทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ ควรมีการผสมผสานในลักษณะการบูรณาการ เพื่อให้สามารถทดสอบความสามารถทางการใช้ภาษาได้ถูกต้องและชัดเจน

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

3.1 ความหมายของแนะแนว

ชุดกิจกรรมแนะแนว เป็นชุดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมหรือพัฒนาทักษะแก่ผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้รู้จักตนเองมากขึ้น ซึ่งมีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับการแนะแนวไว้ ดังนี้

กุญชรี คำชาย (2540, น. 5) ให้ความหมายไว้ว่า การแนะแนวเป็นองค์ความรู้ ซึ่งมีจุดประสงค์หลักเพื่อให้บุคคลเข้าใจตนเองและวางแผนชีวิตตนเองได้ราบรื่นมากขึ้น

นุชลี อุปภัย (2543, น. 4) ให้ความหมายไว้ว่า การแนะแนวมีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า Guidance ซึ่งมีความหมายโดยตรงว่า การแนะแนว และเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้รู้จักตนเอง

จากการให้ความหมายตามที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความหมายของการแนะแนวได้ว่า การแนะแนวเป็นส่วนสำคัญที่สามารถช่วยเหลือให้ทุกคนเข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งการแนะแนวเป็นศาสตร์ที่ให้องค์ความรู้ความเข้าใจในด้านต่างๆ ที่น่าสนใจและมีความข้องเกี่ยวกับทุกคน เช่น จิตวิทยา ทักษะชีวิต ค่านิยม บุคลิกภาพ โดยสามารถนำศาสตร์และศิลป์ของการแนะแนวไปช่วยส่งเสริมให้รู้จักตนเองมากขึ้น

จุดมุ่งหมายของการแนะแนว คือการมุ่งเน้นให้บุคคลสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เพื่อให้รู้จักสิ่งแวดล้อม รู้จักพัฒนาศักยภาพของตนเอง อีกทั้งเพื่อให้ตนเองรู้จักและแก้ไขปัญหาสามารถดำรงชีวิตในสังคมด้วยความสุข

ขอบข่ายของการแนะแนว ได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจการแนะแนว ตามความต้องการของผู้เรียน โดยอาศัยหลักการแนะแนว ประกอบด้วยขอบข่ายที่สำคัญ ดังนี้

1. การแนะแนวการศึกษา มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ
2. การแนะแนวอาชีพ ทำให้มีโอกาสได้รู้จักตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งโลกของงานที่หลากหลาย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ตามความถนัด

3. การแนะแนวเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ ทำให้ผู้เรียนมีความรักในคุณค่าของตนเองและผู้อื่น สร้างบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อีกทั้งมีการกำหนดลักษณะงานแนะแนว ดังนี้

3.1 การจัดกิจกรรมด้วยกระบวนการทางจิตวิทยา สำหรับผู้เรียน ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม เพื่อเป็นการให้ครูรู้จักกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้ส่งเสริมและแก้ปัญหาผู้เรียนดีขึ้น ซึ่ง

ควรจัดเวลาเฉพาะและมีความต่อเนื่องกัน หรืออาจเป็นนอกห้องเรียนก็ได้ และทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

3.2 การจัดบริการ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้สำรวจตนเองและมองตัวเองในทุกด้าน ในการให้ข้อมูลข่าวสารควรเป็นข้อมูลที่ทันสมัยและจำเป็น เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นแนวทางการวางแผนการศึกษา

3.3 การบูรณาการแนะแนวในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการนำเทคนิควิธีการแนะแนวและจิตวิทยา มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยให้มีความสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ครูมีแนวทางในการช่วยเหลือและพัฒนาต่อผู้เรียน

3.2 กิจกรรมแนะแนว

การจัดกิจกรรมแนะแนวนั้น ควรจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน ซึ่งกิจกรรมที่จัดควรครอบคลุมกิจกรรมการแก้ปัญหา และกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ โดยมีจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน ซ่อลัดดา ขวัญเมือง (2541, น. 16-17) กล่าวคือ การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ควรมีความสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการแนะแนว โดยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ตรงกับความเป็นจริง ให้มีความเข้าใจ รวมถึงการรับรู้ความสามารถของตนเอง

2. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสถานศึกษา

3. เพื่อให้นักเรียนได้ทราบข้อมูลในโลกกว้างทางอาชีพ และข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่น่าสนใจ

4. เพื่อให้นักเรียนได้นำข้อมูลมาพิจารณา

5. เพื่อเพิ่มประสบการณ์ให้นักเรียนและให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการวางแผนชีวิต

6. เพื่อให้ครูแนะแนวมีโอกาสพบนักเรียนในชั้นเรียนอย่างทั่วถึงและได้ทราบข้อมูลนักเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ มีหลักการจัดกิจกรรมแนะแนว ดังนี้

6.1 จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ธรรมชาติของเด็กและความต้องการ

6.2 กิจกรรมต้องสนองต่อจุดมุ่งหมาย

6.3 การจัดกิจกรรมต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระ

6.4 ครูทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมแนะแนว ซ่อลัดดา ขวัญเมือง (2541, น. 18) กล่าวว่า ขอบข่ายของการจัดกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียนไม่ได้มีการกำหนดตายตัว ซึ่งสามารถเพิ่มเติมยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ซึ่งควรจะมีการครอบคลุมใน 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการศึกษา เป็นข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องในด้านการวางแผนทางการศึกษา เช่น การเลือกการวางแผนทางการเรียน วิธีการเรียนที่ดี เทคนิคการอ่านหนังสือสอบ เป็นต้น

2. ด้านอาชีพ เป็นข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องในด้านอาชีพ เช่น อาชีพต่างๆ ในชุมชน เป็นต้น

3. ด้านสังคมและการปรับตัวหรือด้านส่วนตัว เป็นข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องในด้าน การปรับบุคลิกภาพ เพื่อการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

โดยสรุป งานแนะแนวในโรงเรียนไม่มีการกำหนดตายตัว สามารถเพิ่มเติม ยืดหยุ่น ได้ตามความเหมาะสมกับความต้องการที่จะพัฒนานักเรียน ซึ่งครูและนักเรียนมีความเป็นอิสระเพื่อกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมร่วมกัน เพื่อช่วยพัฒนาและเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข

3.3 ชุดกิจกรรมแนะแนว

ชุดกิจกรรมแนะแนว คือนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความนิยมนำมาใช้ ในการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยมีนักจิตวิทยาและผู้วิจัยให้คำเรียกชื่อที่แตกต่างกันไป เช่น ชุดกิจกรรมแนะแนว ชุดการสอน ชุดสื่อการสอนกิจกรรมแนะแนว เป็นต้น ซึ่งมีนักจิตวิทยาและผู้วิจัย ให้คำนิยามความหมาย ดังนี้

สายพิณ ช่างไม้ (2544, น. 24) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นเครื่องมือที่สร้างอย่างมีระบบ โดยใช้เทคนิคต่างๆ พร้อมทั้งอุปกรณ์การสอนที่เป็นสื่อประสม และมีส่วนประกอบสำคัญคือ โปรแกรมการสอนและคู่มือครู

บุศรา จิตวรรณ (2552, น. 103) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอน โดยจัดเนื้อหาที่ต้องการเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเป็นชุด

ภพ เลหาพิบูลย์ (2542, น. 42) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นสื่อประสมอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ใช้ในการฝึก เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะ

จากความหมายชุดกิจกรรม สามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่มีการสร้างขึ้นอย่างมีระบบและแบบแผน โดยมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามที่กำหนดไว้ โดยทำในรูปแบบของสื่อประสม เช่น โปรแกรมกิจกรรมและคู่มือครู ซึ่งใช้เทคนิคในวิธีการต่างๆ เช่น เกมอภิปราย การแสดงบทบาทสมมติ รวมถึงการใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา จะช่วยให้ผู้รับบริการได้รับเนื้อหาและความรู้อย่างมีระบบ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ ดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยวัดจากแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัย พบว่า เจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติ 4.14

คะแนนอยู่ในระดับที่เห็นด้วยของระดับเจตคติ คะแนนเจตคติของนักเรียนชายคือ 4.20 และนักเรียนหญิง 4.09 จะเห็นว่า นักเรียนชายนั้นมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติที่มากกว่านักเรียนหญิง

วันทนีย์ ดุลชาติ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน โดยวัดจากแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ เมื่อแบ่งตามเพศหญิงและชาย นักเรียนหญิงและนักเรียนชายต่างก็มีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์เหมือนกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยที่ได้

รัตนา เจียมบุญ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบร่วมมือประกอบการสอนแบบ TGT กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนจากการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ TGT และการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยในเรื่องเจตคติ สามารถสรุปได้ว่า เจตคติมีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน หากมีทัศนคติต่อการเรียนรู้ในทางบวก ก็จะช่วยเสริมแรงในทางที่ดี ส่วนหากมีทัศนคติต่อการเรียนรู้ในทางลบ ก็จะช่วยเสริมแรงในแง่ลบหรือต่อต้าน

4.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

พรสวรรค์ ภัทรบรรพต (2556, น. 61) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในเด็กกลุ่มด้อยโอกาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 23 หลังการทดลองนักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต มีทักษะชีวิตหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต มีทักษะชีวิตสูงกว่า กลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รุ่งทิภา โพธิ์ใต้ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านความตระหนักรู้ในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองบัววิทยาคม ผลการศึกษาพบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนทักษะชีวิตด้านความตระหนักรู้ในตนเองเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิวรรณ มีแก้ว (2549, น. 54) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวในการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนวัดบางคู จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว มีคะแนนวิถีชีวิตประชาธิปไตย สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามโปรแกรมการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยในเรื่องชุดกิจกรรมแนะแนว สามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถช่วยต่อยอดทางการศึกษาในด้านต่างๆ ซึ่งมีสร้างขึ้นอย่างมีระบบและแบบแผน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามที่กำหนดไว้

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

4.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

เมกกาย และคาเรน (Megry and Karen. 2000) ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติและความเชื่อของครูฝึกสอน ระดับปริญญาตรี จำนวน 64 คน ในการสอนนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งจากการเก็บข้อมูล พบว่า ครูฝึกสอนเชื่อว่านักเรียนมีความสามารถและมีความต้องการแตกต่าง เทคนิคและวิธีสอนควรมีการปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละบุคคล

คอยโว (Koivo, 1999) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์และเจตคติทางการเรียน ปรากฏว่า นักเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งมีเจตคติการสอบดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

พาร์คส์ (Parks. 1999: 130) ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติและหลักการในเรื่อง การศึกษาวิชาอาชีพในรัฐโอไฮโอ พบว่า เจตคติของผู้อำนวยการโรงเรียนรัฐบาล ฝ่ายบุคลากรการฝึกงานวิชาอาชีพ และนักการศึกษาที่เป็นครูในการศึกษาวิชาอาชีพ มีเจตคติในทางชอบสนับสนุน

จากการศึกษางานวิจัยในเรื่องเจตคติ สามารถสรุปได้ว่า เจตคติเกิดจากสิ่งแวดล้อมซึ่งอยู่รอบตัวเด็ก เจตคติของแต่ละคนมีทั้งลักษณะที่ดีและลักษณะที่ไม่ดี หากนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนในแต่ละรายวิชา ก็เชื่อว่านักเรียนจะเรียนแต่ละรายวิชาได้ดี ฉะนั้น ครูผู้สอนควรสร้างสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์เชิงบวกให้แก่เด็กนักเรียน

4.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

ฟิลินสัน (Filinson, 2001: 70) ได้ศึกษาเรื่อง เกมที่ทำให้เกิดความร่วมมือโดยการใช้เกมที่มีรูปแบบในการพัฒนาลักษณะนิสัยของเด็กในการเข้าสังคม ได้ทำการทดลองใช้เกมกับเด็กชายและเด็กหญิง จำนวน 20 คน เพื่อเปรียบเทียบการเข้าสู่สังคมในนิสัยที่เป็นบวก ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หลังจากการทดลองโดยใช้เกมแล้ว ลักษณะกลุ่มทดลองมีการเข้าสังคมในนิสัยที่เป็นบวกสูงขึ้น

อามาไกล (Amagai, 2003: 103 - 111) ได้ศึกษาเรื่อง ผลระยะยาวของความเชื่อมั่นในตนเองต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อหาความสัมพันธ์ต่อการให้คำปรึกษาของกลุ่มตัวอย่าง จากวัยรุ่นถึงวัยชรา โดยการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,512 คน คัดเลือกจากกลุ่มประชากรช่วงอายุ 13 - 95 ปี ผลการศึกษา พบว่า ช่วงอายุที่มีผลต่อความเชื่อมั่นในตนเองและความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเอง จากวัยรุ่นถึงวัยชราไม่แตกต่างกัน

Lynn (2000, อ้างถึงใน ชนิตา สุวรรณศรี, 2550: 7) ได้ศึกษาเรื่อง โปรแกรมในการเพิ่มความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง โดยการฝึกทักษะทางสังคม เพื่อลดความวิตกกังวลในเด็กทุกพัฒนาการ จำนวน 13 คน โดยการให้ความรู้และทักษะแก่ผู้ปกครอง ในการช่วยให้เด็กพัฒนาการความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ใช้ระยะเวลาในการฝึก 8 เดือน โปรแกรมการฝึกประกอบด้วย การฝึกทักษะทางสังคม การลดความวิตกกังวล และโปรแกรมการส่งเสริมความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ผลการวิจัย สรุปได้ว่า เด็กทุกพัฒนาการกลุ่มที่ศึกษา มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่สูงขึ้น มีความวิตกกังวลลดลง และมีการพัฒนาทักษะทางสังคมสูงขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยในเรื่องชุดกิจกรรมแนะแนว สามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวมีจุดมุ่งหมาย ความสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้จักตนเองมากขึ้น และสามารถพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่าจากงานวิจัยข้างต้นนั้น เป็นงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับเจตคติ ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและชุดกิจกรรมแนะแนว ผลการวิจัยที่ได้จะช่วยให้บุคคลมีการพัฒนาและให้ความสนใจในการเรียนต่อตนเองมากยิ่งขึ้น และทำให้ตนเองปรับตัวสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

โดยสรุปแล้ว จุดมุ่งหมายและความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ เจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ รวมถึงให้นักเรียนเกิดความตระหนักในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับผู้อื่น ฉะนั้นแล้ว หากนักเรียนมีการเรียนรู้และฝึกฝนผ่านชุดกิจกรรมแนะแนว จะเป็นการสร้างความตื่นตัวและกระตุ้นทางการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษมากขึ้น

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร เป็นการวิจัยวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental) มีวิธีการดำเนินการวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวน 310 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม แล้วสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 12 คน เท่ากัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1.1 ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.2 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.2.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา กิจกรรมให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับการวิจัย

2) ศึกษาวิธีการทำชุดกิจกรรมแนะแนว และหาคุณภาพของชุดกิจกรรมแนะแนว

3) สร้างชุดกิจกรรมแนะแนว โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความถูกต้องของวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ สื่อ การประเมินผล โดยชุดกิจกรรมแนะแนว ควรมีส่วนประกอบสำคัญ ดังนี้

- (1) ชื่อกิจกรรม
 (2) วัตถุประสงค์
 (3) ระยะเวลา
 (4) สื่อ / อุปกรณ์
 (5) การดำเนินกิจกรรม ประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นดำเนินกิจกรรมและ
 ขั้นสรุป

(6) การประเมินผล

4) นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความครอบคลุมของเนื้อหา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

5) นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผ่านการแก้ไข ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแนะแนว จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในเนื้อหาที่ใช้ จากนั้นผู้วิจัยนำความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ปรากฏว่าชุดกิจกรรมแนะแนวมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.6 – 1.0 จึงสามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

6) ปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมแนะแนวตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

7) นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีการปรับปรุง ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / 1 โรงเรียนเชิงชุมราชานุกุล ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 กิจกรรม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา วิธีการดำเนินการทดลอง และระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ก่อนนำไปวิจัยต่อไป

8) นำชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการปรับปรุง ไปทดลองกับกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรม จำนวน 8 ครั้ง ะละ 50 นาที

ตารางที่ 3.1 ตัวอย่างชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ชุดกิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์
กิจกรรมที่ 1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในการเข้าร่วมกิจกรรม 2. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน
กิจกรรมที่ 2	ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อพวกเราอย่างไร ?	1. เพื่อให้นักเรียนบอกธรรมชาติของภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไปในทิศทางบวก 3. เพื่อให้นักเรียนระบุข้อดีของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ชุดกิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์
กิจกรรมที่ 3	ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต	1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในธรรมชาติของภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญในภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพในสังคมได้
กิจกรรมที่ 4	รับรู้อารมณ์ความรู้สึก	เพื่อให้นักเรียนมีการรับรู้ในความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2.2 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1) ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2) ผู้วิจัยสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้มีข้อความให้สอดคล้องกับ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม ที่เกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ข้อความคำถามที่มีลักษณะเป็นแนวคิดทางบวกและทางลบ รวมกันทั้งหมด 28 ข้อครอบคลุมองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้

(1) เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด

(2) เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้สึก

(3) เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรม

จากนั้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในภาพรวมของข้อความ ภาษา เนื้อหาและการแก้ไข

3) นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไข ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาคำถาม และภาษาที่ใช้ให้มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ โดยข้อความคำถามที่นำมาเลือกต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ปรากฏว่าข้อความจำนวน 28 ข้อ มีค่าดัชนีของความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0 จึงสามารถสรุปว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

4) ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5) นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / 1 โรงเรียนเชิงชุมราชานุกุล ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มทดลอง เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการใช่วิธีนำความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Corrected Item Total Correlation) และการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค

(Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่ามีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.21 ถึง 0.65 ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .86

ลักษณะของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นลักษณะของมาตราส่วนการประมาณค่า (Rating Scale) โดยวิธีการของ ลิเคิร์ท 5 ระดับ ซึ่งในการตอบแบบวัดจะให้ผู้ตอบ แสดงความคิดเห็นแต่ละข้อ ในจำนวน 28 ข้อ ประกอบด้วยข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28 และข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 4, 11, 12, 13, 14, 20

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ			
จริงมากที่สุด	ให้	5 คะแนน	1 คะแนน	
จริงมาก	ให้	4 คะแนน	2 คะแนน	
จริงบ้างไม่จริงบ้าง	ให้	3 คะแนน	3 คะแนน	
จริงน้อย	ให้	2 คะแนน	4 คะแนน	
จริงน้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน	5 คะแนน	

ตัวอย่างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบวัดนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษา เกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ตอน

ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลตามความจริง โดยกรอกข้อความและเครื่องหมาย ✓ ลงในแต่ละช่องของระดับการประเมิน

ตารางที่ 3.2 ตัวอย่างตารางข้อคำถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ลำดับ	ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงบ้างไม่จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด						
1	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษมีความจำเป็น	✓				

3. การรวบรวมข้อมูล

3.1 รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ เป็นลักษณะการวิจัยกึ่งทดลอง โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 ทดสอบก่อนและหลัง โดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

3.2.2 สัมภาษณ์ความคิดเห็น โดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบวัดความพึงพอใจหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขั้นก่อนการทดลอง

1. ผู้วิจัยยื่นหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสกนนคร และเข้าพบผู้บริหารของโรงเรียน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดในการวิจัย

2. ผู้วิจัยพบครูประจำชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP เพื่อขอความร่วมมือในการจัดกิจกรรมตามแผนกิจกรรมแนะแนว

3. จัดเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์ให้เรียบร้อยในแต่ละครั้ง เพื่อใช้จัดกิจกรรมแนะแนวและเตรียมสถานที่

4. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกนนคร จังหวัดสกนนคร ประจำปี 2560 จำนวน 24 คน ที่ได้มาจากการสุ่มเข้ากลุ่มและการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน

5. จัดปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่ออธิบายรายละเอียดของการทำกิจกรรม

6. ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นคะแนนก่อนการทดลอง

ขั้นดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยจัดกิจกรรมแนะแนวตามแผนชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวนการเข้ารับกิจกรรมทั้งสิ้น 8 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที สัปดาห์ละ 4 ครั้ง เป็นเวลา 2 สัปดาห์

2. กลุ่มควบคุมได้รับกิจกรรมแนะแนวตามปกติ

ตารางที่ 3.3 ตารางการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ครั้งที่	กิจกรรม	วัน เดือน ปี	เวลา
1	ปฐมนิเทศ	15 สิงหาคม 2560	11.40 – 12.30 น.
2	ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร	16 สิงหาคม 2560	11.40 – 12.30 น.
3	ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต	17 สิงหาคม 2560	11.40 – 12.30 น.
4	รับรู้อารมณ์ ความรู้สึก	18 สิงหาคม 2560	11.40 – 12.30 น.
5	อารมณ์ ความรู้สึกทางบวก	19 สิงหาคม 2560	11.40 – 12.30 น.
6	พร้อมที่จะเรียน	20 สิงหาคม 2560	11.40 – 12.30 น.
7	ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	21 สิงหาคม 2560	11.40 – 12.30 น.
8	ปัจฉิมนิเทศ	22 สิงหาคม 2560	11.40 – 12.30 น.

ขั้นหลังการทดลอง

ผู้วิจัยให้นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นคะแนนหลังการทดลอง โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่เป็นชุดเดียวกันกับที่ให้ทำก่อนการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ

4.3.1 การเปรียบเทียบโดยการทดสอบวิลคอกซัน (Wilcoxon Test)

4.3.2 การเปรียบเทียบโดยการทดสอบแมนวิทนี (Mann Whitney Test)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกนคร จังหวัดสกนคร เป็นลักษณะของการวิจัยในรูปแบบเชิงกึ่งทดลอง (Quasi Experimental) โดยมีสาระสำคัญเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว และเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว และกลุ่มควบคุมที่ได้รับกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ อีกทั้งเพื่อเป็นการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และต้องการทราบผลของการทดลองว่านักเรียนได้รับประโยชน์เพียงใด ภายหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว โดยได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม แล้วสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 12 คน เท่ากัน จากนั้นนำข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บรวบรวม นำมาวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีการนำเสนอรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

Mdn	แทน	ค่ามัธยฐาน (Median)
Q.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation)
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 4.1 ตารางเปรียบเทียบ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	มัธยฐาน (Mediam)	ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ (Q.D.)	The Mann Whitney U Test	p-value
กลุ่มทดลอง	92	22.50	0.694	0.243
กลุ่มควบคุม	87.5	6.63		

จากตาราง พบว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.2 ตารางเปรียบเทียบ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	มัธยฐาน (Mediam)	ส่วนเบี่ยงเบน ควอไทล์ (Q.D.)	The Mann Whitney U Test	p-value
กลุ่มทดลอง	118	6.00	2.484**	0.065
กลุ่มควบคุม	95	8.50		

** P < .01

จากตาราง พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีค่าคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.3 ตารางเปรียบเทียบ กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	มัธยฐาน (Mediam)	ส่วนเบี่ยงเบน ควอไทล์ (Q.D.)	The Wilcoxon Matched Paires Signed Rank Test	p-value
ก่อนการทดลอง	105	8.25	3.063**	0.001
หลังการทดลอง	91.25	0.93		

** P < .01

จากตาราง พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าคะแนน ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยรวบรวมผลการศึกษาเพื่อนำมาสรุปอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น ภายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

1.2.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 7 ห้องเรียน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างในที่นี่หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม แล้วสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 12 คน เท่ากัน

1.3.3 เครื่องมือการวิจัย

- 1) ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 2) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการตามลำดับ ดังนี้

1.4.1 ก่อนการทดลอง

ทดสอบก่อนการทดลองในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วเก็บคะแนนที่ได้ไว้ ต่อมาสุ่มแยกนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คนเท่ากัน

1.4.2 ดำเนินการทดลอง

จัดกิจกรรมแนะแนวตามแผนของชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนกลุ่มทดลอง เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวทั้งหมดจำนวน 8 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที และกลุ่มควบคุมได้รับกิจกรรมแนะแนวตามปกติ

1.4.3 หลังการทดลอง

ทดสอบหลังการทดลองในกลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

1.5 สถิติที่ใช้ / การวิเคราะห์ข้อมูล

ค่ามัธยฐาน ค่าเบี่ยงเบนควอไทล์ การทดสอบวิลคอกซัน และการทดสอบแมนวิทนีย์

1.6 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร สามารถสรุปได้ ดังนี้

1.6.1 หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.6.2 นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร โดยพบประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

2.1 นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

ทั้งนี้ อันเนื่องมาจากชุดกิจกรรมแนะแนวแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ประกอบด้วยกิจกรรมที่มีความสอดคล้องต่อชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ใน 3 องค์ประกอบ ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้สึก และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรม โดยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ต้องการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นในทิศทางที่ดี เพื่อช่วยในการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความชอบและสามารถนำสิ่งที่ชอบ

ไปต่อยอดทางการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ ทำให้สามารถสร้างอาชีพและรายได้ในภายภาคหน้าได้ ซึ่งครอบคลุมกับองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน อีกทั้งชุดกิจกรรมแนวนอนนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคของการแนะนำมาใช้ ประกอบด้วย การอภิปรายกลุ่ม กรณีศึกษา บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง คลิปวีดิทัศน์ เพลง ที่มีความสอดคล้องกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรม 8 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เป็นเวลา 1 สัปดาห์ ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ จุดประสงค์เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ีระหว่างผู้วิจัยและนักเรียนและให้นักเรียนบอกวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และข้อตกลงร่วมกันสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมแนวนอนได้อย่างถูกต้องกิจกรรมที่ 2 ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร จุดประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนบอกธรรมชาติของภาษาอังกฤษได้ นักเรียนปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไปในทิศทางบวก และนักเรียนระบุข้อดีของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่ 3 ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต จุดประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจในธรรมชาติของภาษาอังกฤษและนักเรียนเห็นความสำคัญในภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพในสังคมได้ กิจกรรมที่ 4 รับรู้อารมณ์ความรู้สึก จุดประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนมี อารมณ์ ความรู้สึก ในทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่ 5 อารมณ์ ความรู้สึกทางบวก จุดประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถระบุอารมณ์ความรู้สึกในทางบวกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ กิจกรรมที่ 6 พร้อมทั้งจะเรียนจุดประสงค์ เพื่อให้เสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรมของนักเรียน กิจกรรมที่ 7 ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จุดประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่ 8 ปัจฉิมนิเทศ เพื่อให้ให้นักเรียนบอกประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมและสร้างสัมพันธภาพที่ีระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของกัลญา สุขเจริญประเสริฐ (2556 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนวนอนเพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 21 (บ้านลำเหย) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 มีเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 21 (บ้านลำเหย) ที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนวนอนเพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่าเจตคติก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับสมร ทองดีและปราณี รามสูตร (2545 : 8) กล่าวว่า ขั้นตอนของกิจกรรมแนวนอนควรประกอบด้วย ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม ขั้นดำเนินกิจกรรม ขั้นสรุป ขั้นประเมินผล เพื่อให้นักเรียนรู้จักการคิด วิเคราะห์และลงมือทำด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้นำมาดัดแปลงและปรับใช้ให้เหมาะสมด้วยการนำกิจกรรมที่หลากหลาย มีความสอดคล้องในชีวิตประจำวัน อีกทั้งการนำเทคนิคที่แตกต่าง ช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงออก กระตือรือร้น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า ชุดกิจกรรมแนวนอนนั้น เป็นเครื่องมือที่มีความหลากหลาย กิจกรรมที่แตกต่าง ที่สร้างขึ้นเป็นระบบและเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย โดยมีจุดมุ่งเน้นในการป้องกัน ส่งเสริมพัฒนา แก้ไขปัญหา อย่างสร้างสรรค์ ตามขอบข่ายของงานแนวนอน ประกอบด้วย งานแนวนอนด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

2.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

ทั้งนี้ เนื่องจากชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีการส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นการนำเรื่องราว เหตุการณ์ ความทันสมัยและเข้าถึงกับปัจจุบันต่อนักเรียนมากกว่าการแนะแนวแบบปกติ อีกทั้งนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมแนะแนว ซึ่งการดำเนินกิจกรรมแนะแนว ก่อให้เกิดการฝึกฝนและเพิ่มศักยภาพในด้านต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การนำเสนอ การแลกเปลี่ยนในกลุ่ม การเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มทดลองเกิดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทิศทางที่ดีมากขึ้น

ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ ซึ่งมีข้อบ่งชี้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลของด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม ไม่ได้รับการส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มควบคุมอาจขาดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่เห็นความสำคัญเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับกัลญา สุขเจริญประเสริฐ (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 21 (บ้านลำเหย) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 21 จำนวน 27 คน ที่เป็นกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ และชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการทดลองคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการทดลอง พบว่า เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 21 (บ้านลำเหย) ที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่าเจตคติก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิทยาภรณ์ พิทยาธกุล (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนความเข้าใจเกี่ยวกับการลดพฤติกรรมก่อนเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวสูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการสังเกตของผู้วิจัยหลังการทำทดลองพบความแตกต่างของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือ นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ จะได้รับการสอนเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษโดยครูผู้สอน ด้วยวิธีการบรรยายและจดบันทึกเท่านั้น ซึ่งไม่ทำให้เกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียน ส่วนนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น วีดิทัศน์ เพลง เอกสารประกอบการอบรม

ในงาน กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ มีส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด เจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษด้านความรู้สึก และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรม กล่าวคือ 1) เจตคติ ต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด ส่งผลให้นักเรียนมี เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษและสร้าง ความคิดในเชิงบวก เห็นประโยชน์และความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าเดิม 2) เจตคติต่อการ เรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้สึก ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีในแง่บวกต่อภาษาอังกฤษและชอบ ในภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถต่อยอดความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและการ ประกอบอาชีพในภายภาคหน้าได้ 3) เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรม ส่งผลให้นักเรียน มีพฤติกรรมที่ดีในแง่บวก สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้มีความสนใจในการศึกษาภาษาอังกฤษ มากขึ้น โดยรู้จักศึกษาภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งสามารถเข้าถึงได้หลากหลาย สถานที่ อีกทั้งหลังจากที่ได้สร้างความคุ้นเคย สร้างความกันเองภายในกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนเกิดความ กล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น อีกทั้งนักเรียนมีความมั่นใจและมีส่วนร่วมกับกิจกรรม มากขึ้น ก่อให้เกิดบรรยากาศที่สนุกสนาน และส่งผลให้นักเรียนมีความร่วมมือที่ดีต่อกิจกรรม การใช้ ชุดกิจกรรมแนะแนวในกลุ่มทดลอง ช่วยให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่ม ควบคุมที่ได้รับกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 การวิจัยครั้งนี้พบว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ช่วยให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น ครูสามารถนำไปใช้เพื่อ ส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.1.2 ควรมีการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนทุกกลุ่ม เพื่อความเหมาะสมต่อนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษกับนักเรียนระดับชั้นอื่น

3.2.2 ควรติดตามผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ เพื่อดูความคงทนของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

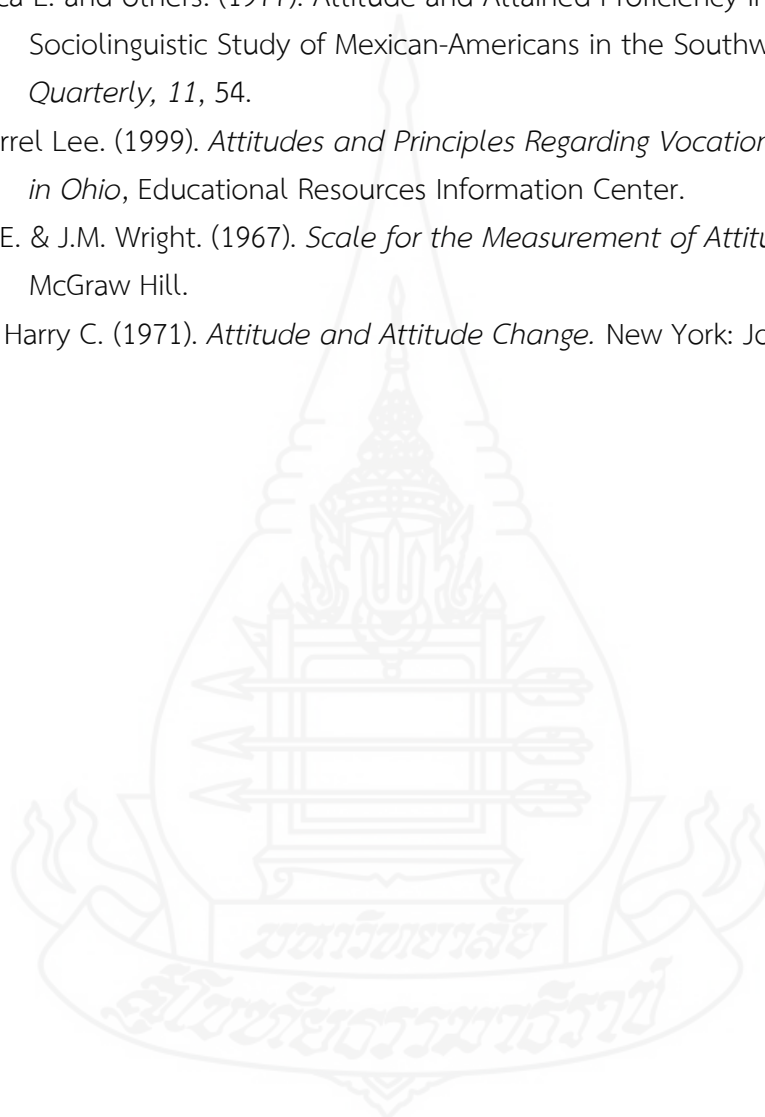
บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ
- กรมอาเซียน. กระทรวงการต่างประเทศ. (2557). เอกสารคู่มือหลักสูตรอาเซียน. กรุงเทพฯ: กรมอาเซียน.
- กัลญา สุขเจริญ. (2556). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 21 (บ้านลำเหย) สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- กฤษณี คำชาย. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ สวนสุนันทา.
- จิรวรรณ ชำนาญช่าง. (2544). การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของ มาตรฐานวัด เจตคติแบบลิเคอर्टที่จัดเรียงลำดับข้อความทางบวกและทางลบต่างกัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จิรวรรณ มีแก้ว. (2549). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวในการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนวัดบางคู จังหวัดนครศรีธรรมราช. (ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ชนิดา สุวรรณศรี. (2542). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ของเยาวชน ผู้ติดยาเสพติด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ช่อลัดดา ขวัญเมือง. (2541). กิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: วิทยาพัฒนา.
- เชิดศักดิ์ โฉวสินธุ์. (2521). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและ จิตวิทยา.
- ดารณี พานทอง พาลุสุข (2542) ทฤษฎีการจูงใจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธีรนุช นามประเทือง. (2545). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียนและ ความสามารถงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ การหาร ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม 4 MAT. (ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์. (2547). เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยวัดจากแบบสอบถามวัด เจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

- ธีระพร อูวรรณโณ. (2528). การวัดทัศนคติ: ปัญหาในการใช้เพื่อทำนายพฤติกรรม. *ครุศาสตร์*. 14(2), 131-157.
- นุชลี อุปภัย. (2543). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: พิสิกส์เซ็นเตอร์.
- รัตนา เจียมบุญ. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบร่วมมือ ประกอบการสอนแบบ TGT กับการสอนตามคู่มือครู. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- บุศรา จิตวรรณ. (2552). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์สร้างสรรค์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ: การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พีระพินธนา.
- พรสวรรค์ ภัทรบรรพต. (2556). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ในเด็กกลุ่มด้อยโอกาส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 23 จังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิทยาภรณ์ พิทยาธรรกุล. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.
- ไพศาล สุวรรณน้อย. (2545). การจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน: การพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยวิจัย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 29(3-4), 16-26.
- ไพศาล หวังพานิช. (2531). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภพ เลหาไพบูลย์. (2542). *แนวการสอนวิทยาศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: กรมการฝึกหัดครู.
- รุ่งทิวา โพธิ์ใต้. (2551). ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

- วันทนีย์ ดุลชาติ. (2546). การศึกษาเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 / 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน โดยวัดจากแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น. (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2544). เจตคติ: แนวคิด วิธีการวัดและมาตรวัด. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมร ทองดี และปราณี रामสูตร. (2545). แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนว. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและชุดกิจกรรมแนะแนว*. หน่วยที่ 6. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตน์วิชช์. (2528). *การเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สายพิน ช่างไม้. (2544). ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชาวเขา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อชรา เอบสุขศิริ. (2556). *จิตวิทยาสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Amagai, Y. (1997). The Effect of Trust on Self-Esteem, The development Change in The Lifelong Stage. *Japanese Journal of Counseling Science*, 30, 103-111.
- Fillinson, Abbie Reynolds. (2003). *Comparative Games: Promoting Prosocial Behavior In Children*. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Fishbein and Ajzen. (1975). *Belief Attitude Intention and Behavior: An Introduction to theory and Research*. Mass: Addison-Wesley.
- Foster, Charies R. (1952). *Psychology of Life Adjustment*. Chicago: America Technical Society.
- Gibson, James L., John M. Ivancevich, James H. Donnelly, Jr. (2000). *Organization: Behavior Structure, Processes*. (10th ed.). Boston: McGraw-Hill.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. Edited by Carter V. Good. New York: McCraw-Hill Book.
- Katz, Daniel., and Robert Kahn L. (1978). *The Social Phycology of Organization*. (2nd ed.). New York: John Wiley & Son.
- Koivo, A. P. (1999, February). The relationship of student perceptions of study habits and attitudes based on differences in sex, grade, academic achievement. *Dissertation Abstracts International*, 2624.

- Krech, David & Richard S. Crutchfield. (1962). *Individual in Society*. New York: McGraw-Hill.
- Megry, Nespoli and Karen Patricia. (2000). *Beliefs and Attitudes of Novice teachers Regarding Instruction of Academically Talented Learning*. Dissertation Abstracts International.
- Oller, Baca L. and others. (1977). Attitude and Attained Proficiency in ESL: A Sociolinguistic Study of Mexican-Americans in the Southwest. *Tesol Quarterly*, 11, 54.
- Parks, Darrel Lee. (1999). *Attitudes and Principles Regarding Vocational Educational in Ohio*, Educational Resources Information Center.
- Shaw, M.E. & J.M. Wright. (1967). *Scale for the Measurement of Attitude*. New York: McGraw Hill.
- Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and Attitude Change*. New York: John Wiley & Sons.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สืบราชสันตติวงศ์

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชื่อ-สกุล	อาจารย์ตามพงษ์ วงษ์จันทร์
สถานที่ทำงาน	ฝ่ายกิจการนักศึกษา สำนักบริการการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต การศึกษาปฐมวัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
การแนะแนวและการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำแหน่ง/หน้าที่ปฏิบัติงาน	หัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
2. ชื่อ-สกุล	อาจารย์ยุทธกานต์ ป่อเงิน
สถานที่ทำงาน	สำนักงานพีเอ็น หนองคาย
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี นิติศาสตร์
ปริญญาโท การแนะแนวและการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา
ตำแหน่ง/หน้าที่ปฏิบัติงาน	หนองคาย
3. ชื่อ-สกุล	อาจารย์พรสวรรค์ ภัทรบรรพต
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 29
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี พัฒนาการเด็กและครอบครัว
ปริญญาโท การแนะแนวและการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา
ตำแหน่ง/หน้าที่ปฏิบัติงาน	ครูชำนาญการ (คศ.2) หัวหน้าประถมศึกษาครูโภชนาการ
4. ชื่อ-สกุล	อาจารย์จักรดล มนตรีกุล ณ อยู่ธยา
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี วทบ.จิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
การแนะแนวและการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำแหน่ง/หน้าที่ปฏิบัติงาน	ครูแนะแนว
5. ชื่อ-สกุล	อาจารย์จันทร์ทิมา ขุนบำรุง
สถานที่ทำงาน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
(การแนะแนวและการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา)
ตำแหน่ง/หน้าที่ปฏิบัติงาน	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

ภาคผนวก ข
ผลการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence)
 ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC
	1	2	3	4	5	
1	+1	+1	+1	+1	+1	1
2	+1	0	+1	+1	+1	0.8
3	+1	+1	+1	+1	+1	1
4	+1	+1	0	0	+1	0.6
5	+1	+1	+1	+1	0	0.8
6	0	0	+1	+1	+1	0.6
7	0	+1	+1	+1	0	0.6
8	+1	+1	+1	0	+1	0.8
9	+1	+1	+1	+1	+1	1
10	+1	+1	+1	+1	+1	1
11	+1	+1	+1	+1	+1	1
12	0	+1	+1	+1	+1	0.8
13	+1	+1	+1	0	0	0.6
14	0	+1	0	+1	+1	0.6
15	+1	+1	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	+1	+1	1
17	+1	+1	+1	+1	0	0.8
18	+1	+1	+1	+1	+1	1
19	+1	+1	+1	+1	+1	1
20	+1	0	+1	+1	0	0.6
21	+1	0	+1	+1	+1	0.8
22	+1	+1	+1	+1	+1	1
23	+1	+1	+1	+1	+1	1
24	+1	-1	+1	+1	+1	0.6
25	+1	+1	+1	+1	+1	1
26	+1	0	+1	+1	+1	0.8
27	+1	+1	+1	+1	+1	1
28	+1	+1	+1	+1	+1	1

ผลการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination)
ของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.269
2	.257
3	.326
4	.347
5	.209
6	.651
7	.400
8	.287
9	.241
10	.257
11	.556
12	.460
13	.523
14	.518
15	.274
16	.268
17	.392
18	.516
19	.365
20	.510
21	.222
22	.573
23	.256
24	.378
25	.238
26	.632
27	.257
28	.564

มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.86

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence)
ของชุดกิจกรรมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ชุดกิจกรรม	ผู้ทรงคุณวุฒิ					IOC
	1	2	3	4	5	
1	+1	+1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	+1	+1	1
4	+1	0	+1	+1	+1	0.8
5	+1	+1	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	+1	+1	1
7	+1	0	+1	+1	+1	0.8
8	+1	+1	+1	+1	+1	1

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
พิจารณาแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ**

คำชี้แจง โปรดให้คะแนนพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ระดับคะแนน ดังนี้

- 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์
- +1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ข้อเสนอแนะ/ควรปรับปรุง ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หากพบว่ามีข้อเสนอแนะ/ควรปรับปรุง โปรดแนะนำรายละเอียด เพื่อการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
1. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึงความคิด ความเชื่อ การรับรู้การใช้เหตุผลของนักเรียน ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ว่าเป็นสิ่งที่มีหรือไม่มีประโยชน์อย่างไร มีคุณค่าต่อตนเองหรือไม่ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับตน และสังคมอย่างไรในปัจจุบัน และตนเชื่อว่า การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้เกิดการพัฒนาทักษะ ทางด้านการสื่อสารในงานระดับนานาชาติได้หรือไม่					
1	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษมีความจำเป็น				
2	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันมีความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์เพิ่มมากขึ้นจากเดิม				
3	ฉันคิดว่า ถ้าฉันทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษได้ดี คุณพ่อคุณแม่จะภูมิใจในตัวฉัน				
4	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษทำให้ฉันรู้สึกท้อแท้กับการ เรียนมากขึ้น				
5	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษช่วยสร้างความเข้าใจใน เรื่องของภาษาที่ 2 ได้ดี				
6	ฉันคิดว่า ในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์				
7	ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพใน อนาคตได้				
8	ฉันตั้งเป้าหมายว่าจะต้องได้เกรด 4 ในวิชา ภาษาอังกฤษ				
9	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษสร้างความมั่นใจในการ สื่อสารกับชาวต่างชาติให้กับฉัน				

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
<p>2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง การแสดงออกด้านอารมณ์ ความรู้สึกของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทั้งความรู้สึกในด้านบวกและในด้านลบ</p>					
10	ฉันมีความสุขมาก เมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษกับเพื่อนร่วมชั้น				
11	ฉันรู้สึกท้อแท้เมื่อครูมอบการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ				
12	ฉันรู้สึกเรียนภาษาอังกฤษได้ช้าและไม่ทันเพื่อน				
13	ฉันอยากให้มีชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยที่สุด				
14	ฉันรู้สึกฝืนใจตัวเอง เมื่อต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
15	ฉันจะรู้สึกแย่ ถ้าผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออกมาไม่ดี				
16	ฉันชอบท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ				
17	ฉันชอบพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศ				
<p>3. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง การแสดงออกท่าทางของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แนวโน้มที่จะกระทำ และการกระทำของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสอดคล้องกับความคิด อารมณ์ และความรู้สึก</p>					
18	ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและสามารถช่วยพัฒนาด้านพฤติกรรมได้				
19	ฉันจะเปิด Youtube เพื่อรับชมคลิปเกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ				
20	ในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฉันแอบนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ				
21	ในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฉันจะไม่แกล้งเพื่อนในเวลาเรียน				
22	ฉันให้เวลากับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ				
23	ฉันส่งการบ้านวิชาภาษาอังกฤษตรงตามกำหนดเวลา				
24	นอกจากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว ฉันยังอ่านนิตยสาร หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ				
25	ฉันฟังเพลงสากล เพราะต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับตนเอง				

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความสอดคล้อง			
		+1	0	-1	ข้อเสนอแนะ
26	ฉันจะอ่านเนื้อหาซ้ำ ๆ หลายรอบจนกว่าฉันจะเข้าใจ				
27	ฉันค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน				
28	ฉันจะตั้งใจเรียนมากขึ้น เพื่อให้ได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น				

****ขอขอบคุณในความร่วมมือ****

เอกสิทธิ์ ผลอรธร

นิสิตปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์

แขนงวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP

จัดทำโดย

นายเอกสิทธิ์ ผลอรรถ

แขนงวิชา การแนะแนวและการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ**คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม**

1. แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 28 ข้อ
2. โปรดอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจโดยละเอียด
3. กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงของนักเรียนให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

นายเอกสิทธิ์ ผลอรรถ

นิสิตปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์

แขนงวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ชื่อ-สกุล.....ชั้น ป.4 / เลขที่.....
แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบวัดนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ของนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษา เกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 ตอน

ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลตามความจริง โดยกรอกข้อความและ
เครื่องหมาย ✓ ลงในแต่ละช่องของระดับการประเมินแบบวัดมีข้อคำถามจำนวน 28 ข้อ ครอบคลุม
เนื้อหาเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้

1. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด
2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้สึ
3. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรม

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวก ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15, 16, 17, 18, 19,
21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28

ข้อความทางลบ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 4, 11, 12, 13, 14, 20

ข้อความทางบวก

ข้อความทางลบ

จริงมากที่สุด	ให้	5 คะแนน	1 คะแนน
จริงมาก	ให้	4 คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้างไม่จริงบ้าง	ให้	3 คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้	2 คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน	5 คะแนน

ตัวอย่าง

ลำดับ	ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงบ้างไม่จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด						
1	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษมีความจำเป็น	✓				
1. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด						
1	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษมีความจำเป็น					
2	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันมีความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์เพิ่มมากขึ้นจากเดิม					

ลำดับ	ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงบ้างไม่จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
3	ฉันคิดว่า ถ้าฉันทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษได้ดี คุณพ่อคุณแม่จะภูมิใจในตัวฉัน					
4	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษทำให้ฉันรู้สึกท้อแท้กับการ เรียนมากขึ้น					
5	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษช่วยสร้างความเข้าใจใน เรื่องของภาษาที่ 2 ได้ดี					
6	ฉันคิดว่า ในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะทำให้ เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
7	ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพใน อนาคตได้					
8	ฉันตั้งเป้าหมายว่าจะต้องได้เกรด 4 ในวิชา ภาษาอังกฤษ					
9	ฉันคิดว่า ภาษาอังกฤษสร้างความมั่นใจในการ สื่อสารกับชาวต่างชาติให้กับฉัน					
2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้สึก						
10	ฉันมีความสุขมาก เมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษกับ เพื่อนร่วมชั้น					
11	ฉันรู้สึกท้อแท้เมื่อครูมอบการบ้านวิชา ภาษาอังกฤษ					
12	ฉันรู้สึกเรียนภาษาอังกฤษได้ช้าและไม่ทันเพื่อน					
13	ฉันอยากให้มีชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ที่สุด					
14	ฉันรู้สึกฝืนใจตัวเอง เมื่อต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
15	ฉันจะรู้สึกแย่ ถ้าผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ออกมาไม่ดี					
16	ฉันชอบท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
17	ฉันชอบพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศ					
3. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรม						
18	ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและสามารถช่วยพัฒนา ด้านพฤติกรรมได้					

ลำดับ	ข้อความ	จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงบ้างไม่จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
19	ฉันจะเปิด Youtube เพื่อรับชมคลิปเกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ					
20	ในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฉันแอบนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ					
21	ในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฉันจะไม่แกล้งเพื่อนในเวลาเรียน					
22	ฉันให้เวลากับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
23	ฉันส่งการบ้านวิชาภาษาอังกฤษตรงตามกำหนดเวลา					
24	นอกจากหนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้ว ฉันยังอ่านนิตยสาร หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ					
25	ฉันฟังเพลงสากล เพราะต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษให้กับตนเอง					
26	ฉันจะอ่านเนื้อหาซ้ำ ๆ หลายรอบจนกว่าฉันจะเข้าใจ					
27	ฉันค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน					
28	ฉันจะตั้งใจเรียนมากขึ้น เพื่อให้ได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น					

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

เอกสิทธิ์ ผลอรรถ

นิสิตปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์

แขนงวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ภาคผนวก ง

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP

จัดทำโดย

นายเอกสิทธิ์ ผลอรรถ

แขนงวิชา การแนะแนวและการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

คำชี้แจง

ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร ได้สร้างขึ้นมา เพื่อเป็นการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งกระบวนการดำเนินกิจกรรมแนะแนวประกอบด้วย ขั้นตอน ดังนี้ ชื่อกิจกรรม จุดประสงค์ ระยะเวลา สื่อ / อุปกรณ์ การดำเนินกิจกรรม (ขั้นนำ ขั้นดำเนินกิจกรรม ขั้นสรุป) และการประเมินผล

ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีทั้งหมด 8 กิจกรรม ซึ่งใช้เวลาในการจัดกิจกรรมทั้งหมด 8 ครั้ง แต่ละครั้งละใช้เวลา 50 นาที โดยแต่ละกิจกรรมจะมีเอกสารประกอบกิจกรรม เช่น ใบความรู้ ใบงาน เอกสารกรณีศึกษา สื่อคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ รวมถึงกิจกรรมที่สอดคล้องกับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความคิด (Cognitive Component) เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านความรู้สึก (Affective Component) และ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรม (Behavior Component) ก่อให้นักเรียนสามารถนำไปพัฒนาศักยภาพตนเอง ปรับปรุงแก้ไข พัฒนาตนเอง เพื่อให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

เอกสิทธิ์ ผลอรธร

โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว
เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ลำดับ	ชื่อกิจกรรม	จุดประสงค์
1	ปฐมนิเทศ (ความคิดความเชื่อของฉันทัน)	1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในการเข้าร่วมกิจกรรม 2. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน
2	ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร ?	1. เพื่อให้นักเรียนบอกธรรมชาติของภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไปในทิศทางบวก 3. เพื่อให้นักเรียนระบุข้อดีของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3	ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต	1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในธรรมชาติของภาษาอังกฤษ 2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญในภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพในสังคมได้
4	รับรู้อารมณ์ความรู้สึก	เพื่อให้เด็กนักเรียนมีการรับรู้ในความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
5	อารมณ์ความรู้สึกที่อิสระ	เพื่อให้เด็กนักเรียนได้ระบายอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษออกมาอย่างอิสระ
6	พร้อมที่จะเรียน	เพื่อให้เด็กนักเรียนระบุความสำคัญของการค้นคว้าเพิ่มเติมในวิชาภาษาอังกฤษ
7	ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	เพื่อให้เด็กนักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
8	ปัจฉิมนิเทศ (เส้นทางของความฝัน..วันแห่งความเป็นจริง)	1. เพื่อให้เด็กนักเรียนบอกประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม 2. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน

ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ครั้งที่ 1

ชื่อกิจกรรม ปฐมนิเทศ
สาระสำคัญ

การมีโอกาสได้ทำความรู้จักและสร้างความคุ้นเคยให้กับผู้อื่นได้รู้จักนั้น ก่อให้เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน อีกทั้งเป็นการเปิดใจ เปิดเผยตัวเอง เปิดมุมมองใหม่ ของตนเองให้ผู้อื่นได้เห็น อีกทั้งเป็นการรับทราบวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และข้อตกลงร่วมกันสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนบอกวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และข้อตกลงร่วมกันสำหรับการเข้าร่วม

กิจกรรมแนะแนวได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. เพลง “Hello, Hi”
2. กิจกรรม “My name is”
3. ใบงาน “ความคิดความเชื่อของฉัน”
4. คอมพิวเตอร์
5. ดินสอ / ปากกา / สี

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวต้อนรับนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว และแนะนำตนเอง จากนั้นบอกให้นักเรียนหันหน้าเข้าหากัน ร่วมกันร้องเพลง Hello, Hi

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำกิจกรรม “My name is” โดยให้ นักเรียนแต่ละคนแนะนำตนเองด้วยการพูดว่า My name is แล้วทำท่าทางประกอบการแนะนำตัว โดยที่ไม่ซ้ำกัน
3. ผู้วิจัยซักถามกับนักเรียนเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อและความรู้สึกของตนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนเขียนความคิดความเชื่อและความรู้สึกของตนลงในใบงาน “ความคิดความเชื่อของฉัน”
5. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการกิจกรรมแนะแนว ข้อตกลงการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว

ขั้นสรุป

6. ผู้วิจัยให้นักเรียนบอกสิ่งที่ได้รับในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้
7. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย

การประเมินผล

1. ความร่วมมือและความสนใจในการทำกิจกรรม
2. การตอบคำถาม และการสอบถามข้อสงสัย

ใบงาน “ความคิดความเชื่อของฉัน”

ให้นักเรียนเขียนความคิดความเชื่อและความรู้สึก เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนลงในใบงาน

ความคิดความเชื่อของฉัน เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความรู้สึกของฉัน เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

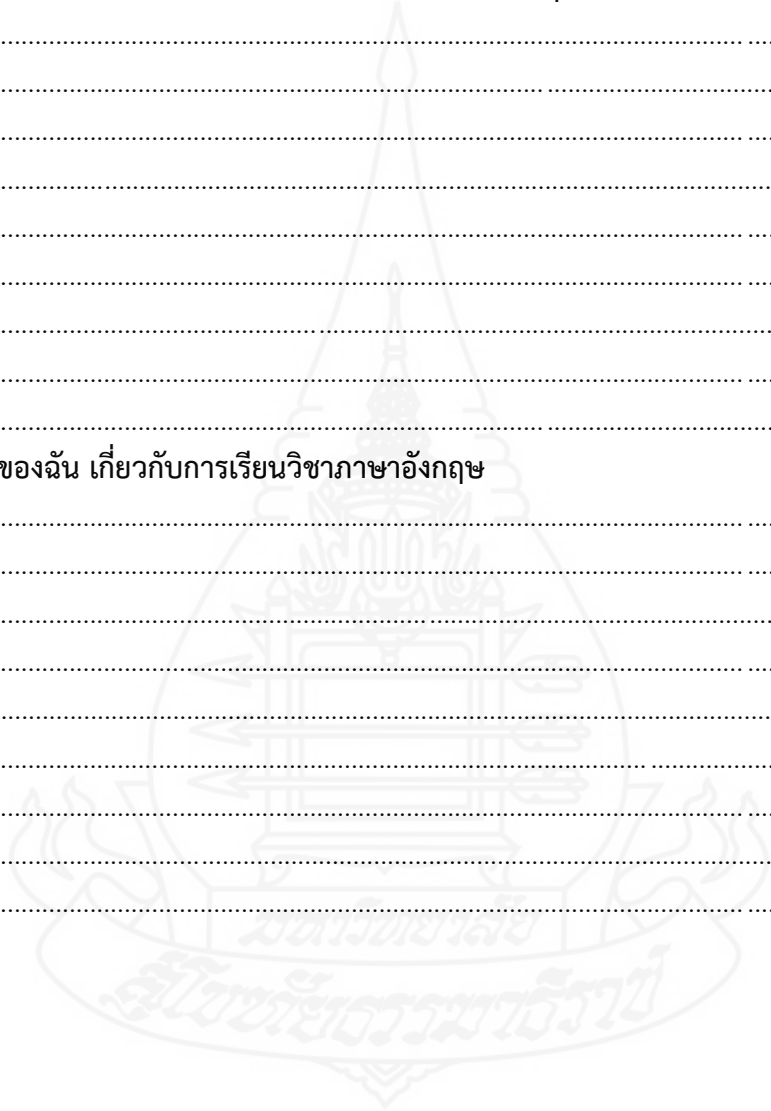
.....

.....

.....

.....

.....

I ♥ ENGLISH

ที่มา : <http://www.iloveheartstudio.com/gallery/poster/1lIOyWl>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

เพลง Hello, Hi

Hello Hello Hello, Hi Hi Hi
Hi, Hello Hi, Hello Hi Hello
Hi, Hello Hi, Hello Hi Hello
Hello. How are you?
Hello, Hello, Hello. How are you?

ที่มา :
https://www.iconfinder.com/icons/1281536/chat_hello_hi_message_social_social_net_work_speech_icon, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ครั้งที่ 2

ชื่อกิจกรรม ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร ?

สาระสำคัญ

ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนจะต้องมีเจตคติด้านความคิดต่อการเรียน ภาษาอังกฤษไปในทิศทางที่เป็นบวก โดยคิดว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีอารมณ์ความรู้สึกที่ชอบ ฟังพอใจและมีพฤติกรรมตั้งใจเรียน

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกธรรมชาติของภาษาอังกฤษได้
2. เพื่อให้นักเรียนปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไปใน

ทิศทางบวก

3. เพื่อให้นักเรียนระบุข้อดีของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. ใบความรู้เรื่อง “ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร ?”
2. ใบงาน “ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร ?”
3. คอมพิวเตอร์
4. ดินสอ / ปากกา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทาย และนำเข้าสู่กิจกรรมโดยเริ่มต้นถามนักเรียนว่า “นักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง” จากนั้นให้นักเรียนตอบจำนวน 2 คน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 - 5 คน และแจกใบความรู้ เรื่อง “ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร ?”

3. ผู้วิจัยแจกใบงาน “ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร ?”
4. ผู้วิจัยให้แต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปข้อคิดเห็นในกลุ่ม ลงในใบงาน
5. ผู้วิจัยให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนกลุ่ม เพื่อนำเสนอหน้าห้อง
6. ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขั้นสรุป

7. ผู้วิจัยสอบถามนักเรียนถึงสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
8. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. การร่วมอภิปราย ชักถามข้อสงสัย ตอบคำถาม
2. ความร่วมมือในการทำกิจกรรม

ใบความรู้ “เรื่อง ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างไร ?”

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำคัญของโลก ปัจจุบันภาษาอังกฤษคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลกและของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าจะแต่ใครจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกัน ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก

ด้วยเหตุนี้ทุกคนทุกชาติทุกภาษาจึงกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต โดยเฉพาะในอนาคตข้างหน้า ประเทศในอาเซียนได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “Working language” ดังนั้น เราจึงต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ตามความหมายของถ้อยคำว่าเป็น “ภาษาทำงาน” ของทุกคนในอาเซียน โดยทุกคนที่ทำงานในอาเซียน ทำงานเกี่ยวกับอาเซียน ทำงานร่วมกับเพื่อนอาเซียน มีเครือข่ายประชาสังคมอาเซียน ศึกษาในอาเซียน มีเพื่อนในอาเซียน และเดินทางท่องเที่ยวในอาเซียน จำเป็นต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น

ทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นประตูไปสู่อาชีพการงานที่ก้าวหน้ากว้างไกลในอนาคต ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษทำให้ชีวิตมีคุณค่า สนุกสนาน มีสีสัน วัฒนธรรมร่วมกันได้เป็นอย่างดี ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะเปิดประตูแห่งประชาคมอาเซียนให้ชาวไทยไปมาหาสู่คบค้าสมาคมกับเพื่อนอาเซียนทั้งหลายได้อย่างสมภาคภูมิ

**Why
Learning
English is
IMPORTANT** ?

ที่มา : <http://www.fmcpenGLISH.com/ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร?>, สืบค้นเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2560

ความสำคัญของภาษาอังกฤษ

1. เป็นภาษาทางการของโลก
2. เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างกว้างขวาง
3. สามารถสร้างเครือข่าย แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นได้ทั่วโลก
4. เพิ่มโอกาสของการมีงานทำ
5. มีรายได้มากขึ้น
6. ช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง
7. ได้เรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศอื่นผ่านภาษาอังกฤษ

ข้อดีของภาษาอังกฤษ

1. ทำให้ฉลาดขึ้น
2. พัฒนาทักษะการทำงานหลาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กัน
3. ลดโอกาสการเป็นโรคอัลไซเมอร์ และโรคสมองเสื่อม
4. ช่วยเพิ่มความจำ
5. เพิ่มความสามารถในการรับรู้และแยกแยะข้อมูล
6. เพิ่มความสามารถในการตัดสินใจ
7. ใช้หลักภาษาได้เก่งขึ้น

**Why
Learning
English is
IMPORTANT?**

ที่มา : <http://www.wegointer.com/2013/12/reasons-to-study-eng>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ครั้งที่ 3

ชื่อกิจกรรม ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต

สาระสำคัญ

ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น หากผู้เรียนให้ความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควบคู่กับความพยายามความเข้าใจในธรรมชาติและเนื้อหาของวิชาภาษาอังกฤษ จะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนหรือฝึกฝนภาษาอังกฤษ ไปประกอบอาชีพในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในธรรมชาติของภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญในภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถประกอบ

อาชีพในสังคมได้

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. ใบความรู้เรื่อง “ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต”
2. ใบงาน “ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต”
3. คลิปวีดิทัศน์ เรื่อง “วินมอเตอร์ไซด์ พุดภาษาอังกฤษ”
4. คอมพิวเตอร์
5. ดินสอ / ปากกา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทาย และนำเข้าสู่กิจกรรมโดยเริ่มต้นถามนักเรียนว่า “นักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่ออาชีพใดบ้าง เพราะเหตุใด” จากนั้นให้นักเรียนจำนวน 2 คน ตอบคำถาม

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 – 5 คน
3. ผู้วิจัยแจกใบความรู้ เรื่อง “ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต”
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนรับชมคลิปวีดิทัศน์ เรื่อง “วินมอเตอร์ไซด์ พุดภาษาอังกฤษ” (บทสัมภาษณ์นายเดชชาติ พวงเกษ)

สัมภาษณ์นายเดชชาติ พวงเกษ)

5. ผู้วิจัยแจกใบงาน “ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต” และให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม

6. สมาชิกแต่ละกลุ่มเลือกตัวแทน เพื่อนำเสนอความคิดเห็นหน้าห้อง
7. ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ “ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต”

ขั้นสรุป

8. ผู้วิจัยสอบถามนักเรียนถึงสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
9. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. การร่วมอภิปราย ชักถามข้อสงสัย ตอบคำถาม
2. ความร่วมมือในการทำกิจกรรม

คลิปวีดิทัศน์ เรื่อง “วินมอเตอร์ไซด์ พูดภาษาอังกฤษ”

สุดอึ้ง...วินมอเตอร์ไซด์ พูดอังกฤษได้คล่องปร้อ จนได้
ลงนสพ.ทุกฉบับ ออกทีวีมาแล้วทุกช่อง!

ที่มา : https://www.youtube.com/watch?v=XOHP_feyFcs, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ใบความรู้ เรื่อง “ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต”

นายเดชชาติ พวงเกษ ชายวัย 43 ปี ผู้มีภูมิลำเนาจากเมืองดอกคำด้วน เริ่มสนใจภาษาของโลกตั้งแต่วัยเด็ก แม้จะไร้โอกาสในการศึกษาในชั้นเรียน แต่เขาก็พากเพียรเรียนรู้ด้วยตนเอง จนทุกวันนี้ เมื่อพบเจอฝรั่งหรือคนต่างชาติที่ไหน ขอเพียงให้พูดอังกฤษได้

ความสนใจภาษาอังกฤษของคุณ เริ่มต้นมาจากจุดไหน

เป็นช่วงที่ผมมาใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ ครับ คือเวลาเดินทางไปไหนมาไหน เจอฝรั่งถามทาง ด้วยความที่เราไม่รู้เรื่อง ทำให้เราเริ่มมีความคิดที่อยากจะเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เพราะอยากจะสื่อสารกับเขาให้รู้เรื่อง เวลามีฝรั่งมาถามทาง เราจะได้ไม่ตอบแค่ no no

คุณเริ่มต้นฝึกฝนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการอย่างไร

หาหนังสือดิกชันนารีพกติดตัวเลยครับ พอถึงช่วงเวลาทำงานโรงงาน วันหยุด เวลาไปเที่ยวที่ไหน หรือนั่งบนรถเมล์ ผมก็นั่งอ่านพจนานุกรมบนรถเมล์ หรือเวลามองป้ายข้างถนนและป้ายโฆษณาที่มันมีข้อความไทยและอังกฤษ ผมก็หัดสะกดคำ ซึ่งตอนนั้น อินเทอร์เน็ตยังไม่มี ใช้ดิกชันนารีอย่างเดียวในการเรียนภาษา

คิดว่าลำบากไหมในการศึกษาภาษาอังกฤษตอนนั้น

ลำบากครับ การเรียนมันก็ไม่ได้ง่าย เหมือนกับทุกวันนี้ที่มีสื่อโซเชียลมีเดียให้เรียนได้ มียูทูปให้เรียนให้เข้าไปศึกษาได้ แต่ก็แปลกเหมือนกันนะ ในยุคที่ไม่มีสิ่งเหล่านี้ก็ยุคปัจจุบัน ผมว่าเราได้ความรู้เต็ม ๆ จากจุดที่ไม่มีสื่อมากมายอย่างในปัจจุบัน อย่างการอ่านดิกชันนารี อ่านหนังสือ การสนทนา ตอนนั้นรับมาเต็ม ๆ เลย หรือเพราะว่าเราสนใจก็ไม่รู้ ซึ่งพอมาเปรียบกับปัจจุบัน ที่มีสื่อมากมาย แต่ความรู้ก็ไม่ได้เท่ากับช่วงที่เราศึกษาแบบอ่านเอง เขียนเอง ฟังเองจากหนังสือเลยนะ

นอกจากอ่านดิกชันนารีหรือฝึกจากหนังสือ คุณมีวิธีการฝึกฝนภาษาอย่างไรอีกบ้าง

ดูหนังฮอลลีวูดที่เป็นเสียงชาวแอฟริกัน และคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย เราก็เลือกเป็นภาษาอังกฤษไปเลย เพราะมันจะเหมือนกับสอนให้เราอ่านไปในตัวประมาณนี้ เราก็ฝึกออกเสียงตามเลย ไม่เหมือนกับเราเปิดซับไทย มันไม่สอนให้เราอ่าน ซึ่งหนังเรื่องแรกที่เรารู้คือ Titanic ที่ดูแล้วประทับใจ ชอบ และได้คำศัพท์จากเรื่องนี้ เพราะเราชอบอยู่แล้ว ดูแล้วเป็นหนังโรแมนติก แล้วก็ยังมีทั้งซับและชาวแอฟริกัน ประทับใจถึงขนาดซื้อแผ่นมาเก็บไว้ และในขณะเดียวกันต้องซื้อหาแผ่นที่ต้องเป็นภาษาอังกฤษด้วย ซึ่งหายากมาก แต่เราก็หาจนได้

จากการที่เราฝึกภาษา คนรอบข้างเขาว่าเราอย่างไรบ้างไหม

เขาก็มองเรานะครับ อย่างเพื่อนร่วมงานที่ทำงานด้วยกัน เวลาพักเที่ยงหรือเลิกงาน เราก็อ่านดิกชันนารีไป เพื่อน ๆ ก็บอก ภาษาไทยยังไม่ชัดเลย เรียนภาษาไทยให้เก่งก่อนดีมั้ง จะเอาทำไม

ภาษาอังกฤษ ซึ่งเราก็ไม่ท้อแท้ไหนะ แต่มันเป็นพลังให้เรายังต้องอ่านให้มันเยอะ ๆ ไป เพราะภาษาไทย ยิ่งไงเราก็ได้อยู่แล้ว อยากให้ภาษาอื่นเข้าไปในสมองเราบ้าง เราก็ไม่ได้ไปแคร์อะไร และยังเป็นพลังให้ เราอยากอ่านมันมากขึ้น

ในฐานะที่เราเรียนรู้ด้วยตนเอง เราอยากจะบอกอะไรกับคนไทย ต่อ การสื่อสารภาษาอังกฤษกับ ชาวต่างชาติ

อย่างแรกเลย คือเปลี่ยนความคิดจากสิ่งน่ากลัว ให้กลายเป็นว่าเป็นพระเอกนางเอกเลย ครับ ไม่ต้องกลัว เดินเข้าไปเข้าหาเลย และก็พกความมั่นใจที่เรา มี อย่างน้อยๆ พูดว่า hello แล้วยิ้ม เขาก็รู้ว่าเรามาดี ต้องการทักทาย เรามีตึกชั้นนารีแล้ว เราท่องตามที่เราเรียนรู้ ก็พูดไปเลยครับ เหมือนชวนเขาคูย

ที่มา : <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9580000050274>,
สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ใบงาน
ภาษาอังกฤษเปลี่ยนชีวิต”

ให้นักเรียน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อสรุปในประเด็นต่อไปนี้

1. นักเรียนคิดว่า ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่ออาชีพใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนคิดว่า อาชีพมอเตอร์ไซค์รับจ้าง มีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนคิดว่า ภาษาอังกฤษสามารถเปลี่ยนชีวิต มอเตอร์ไซค์รับจ้างคนนี้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ครั้งที่ 4

ชื่อกิจกรรม รับรู้อารมณ์ ความรู้สึก

สาระสำคัญ

ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนจะต้องมีเจตคติด้านความอารมณ์และความรู้สึกต่อการเรียนภาษาอังกฤษไปในทิศทางที่เป็นบวก โดยเกิดความรู้สึกชอบ พึงพอใจ และมีความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนมี อารมณ์ ความรู้สึก ในทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. คลิปวีดิทัศน์รายการ “The Mask Singer หน้ากากนักร้อง” (เพลง Set Fire To The Rain : หน้ากากทุเรียน)
2. ใบงาน “รับรู้อารมณ์ความรู้สึก”
3. คอมพิวเตอร์
4. ดินสอ / ปากกา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทาย และนำเข้าสู่กิจกรรมโดยเริ่มต้นถามนักเรียนว่า “ในรายการ The Mask Singer หน้ากากนักร้อง Season 1 ใครคือผู้ชนะ” (หน้ากากทุเรียน) และ “นักเรียนมี อารมณ์ ความรู้สึกแต่ละบทเพลงที่หน้ากากทุเรียนถ่ายทอดอย่างไร” จากนั้นให้นักเรียนยกมือขึ้นตอบ ประมาณ 2 คน ผู้วิจัยเขียนคำตอบลงบนกระดาน

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 - 5 คน
3. ผู้วิจัยเปิดคลิปวีดิทัศน์รายการ “The Mask Singer หน้ากากนักร้อง” (เพลง Set Fire To The Rain : หน้ากากทุเรียน)
4. ผู้วิจัยแจกใบงาน “รับรู้อารมณ์ความรู้สึก”
5. ผู้วิจัยให้แต่ละกลุ่มเขียนใบงานและเลือกตัวแทนสมาชิกในกลุ่ม 1 คน เพื่อสรุปเนื้อหา

จากความคิดของกลุ่ม

ขั้นสรุป

6. ผู้วิจัยและนักเรียน ร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากวีดิทัศน์ และเปิดโอกาสให้นักเรียน สอบถามข้อสงสัย

การประเมินผล

1. การร่วมอภิปราย ชักถามข้อสงสัย ตอบคำถาม
2. ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ความสนใจ การทำกิจกรรม

คลิปวีดิทัศน์รายการ “THE MASK SINGER หน้ากากนักร้อง”

Set Fire To The Rain - หน้ากากทุเรียน | THE MASK SINGER หน้ากากนักร้อง

ที่มา : https://www.youtube.com/watch?v=nFs1yl0Y_EM, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ใบงาน “รับรู้อารมณ์ ความรู้สึก”

ให้นักเรียน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อสรุปในประเด็นต่อไปนี้

1. นักเรียนมี อารมณ์ ความรู้สึกอย่างไรต่อบทเพลงที่หน้ากากทุเรียนขับร้อง

.....

.....

.....

.....

.....

2. เมื่อนักเรียนมีโอกาสได้ร้องเพลงหรือทำกิจกรรมอื่นร่วมกับชาวต่างชาติโดยบังเอิญ นักเรียนแสดงอารมณ์และความรู้สึกอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ที่มา : https://www.youtube.com/watch?v=nFs1yL0Y_EM, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ครั้งที่ 5

ชื่อกิจกรรม อารมณ์ ความรู้สึกทางบวก

สาระสำคัญ

ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีนั้น ผู้เรียนควรเข้าใจในอารมณ์และความรู้สึกของตน และควรเป็นอารมณ์ความรู้สึกในทางบวก ทำให้รู้สึกพึงพอใจ มีความสุข และเป็นอิสระในการเรียน นำไปสู่การมีความพยายาม และตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

จุดประสงค์

เพื่อให้ นักเรียนสามารถระบุอารมณ์ความรู้สึกในทางบวกที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. เอกสารนิทานเรื่อง “The Shepherd Boy and The Wolf” (เด็กเลี้ยงแกะ) และ “The Boys and the Frogs” (เด็กชายกับฝูงกบ)
2. ใบงาน “อารมณ์ ความรู้สึกทางบวก”
3. Music Video เพลง “ABC ชักกระตุก” และ เพลง “PPAP”
4. คลิปวีดิทัศน์นิทานเรื่อง “The Shepherd Boy and The Wolf” (เด็กเลี้ยงแกะ) และ “The Boys and the Frogs” (เด็กชายกับฝูงกบ)
5. คอมพิวเตอร์
6. ดินสอ / ปากกา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรมด้วยการถามคำถามปลายเปิดว่า “นักเรียนรู้จักและชอบเพลงภาษาอังกฤษอะไรบ้าง”

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. ผู้วิจัยเปิด Music Video เพลง “ABC ชักกระตุก” (ขับร้องโดย หมวดวน Double Tab, ไอซ์, ชันนี่, นิิว) และเพลง “PPAP” (ขับร้องโดย Pikotaro) และให้นักเรียนร้องตามและเต้นประกอบเพลง เพื่อสร้างความสนุกสนาน
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนจับกลุ่ม ประมาณ 4 – 5 คน ต่อกลุ่ม
4. ผู้วิจัยแจกเอกสารนิทานภาษาอังกฤษ “The Shepherd Boy and The Wolf” (เด็กเลี้ยงแกะ) และเอกสารนิทานภาษาอังกฤษ “The Boys and the Frogs” (เด็กชายกับฝูงกบ)
5. ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันศึกษาเอกสารนิทานภาษาอังกฤษ และทำใบงาน “อารมณ์ ความรู้สึกทางบวก”
6. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนในกลุ่มเพื่อออกมาเล่านิทาน กลุ่มละ 2 คน จำนวน 2 เรื่อง โดยในขณะที่เล่า ให้แปลเป็นภาษาไทยทีละประโยค และให้ดูเอกสารได้
7. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม สรุปข้อคิดที่ได้จากนิทาน

ขั้นสรุป

8. ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนสรุปกิจกรรมแนะแนวครั้งนี้

การประเมินผล

1. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
2. การซักถาม และการตอบคำถาม

คลิป Music Video เพลง “ABC ชักกระตุก”

MV ABC ชักกระตุก Ost. ไอฟาย..แต่งกิ้ว..เล็ฟยู

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=s7LnTi9tXyg>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

คลิป Music Video เพลง “PPAP” (Pen – Pineapple – Apple - PEN)

PPAP (Pen-Pineapple-Apple-Pen Official) ペンパ
イナップルアップールペン / PIKOTARO(ピコ太郎)

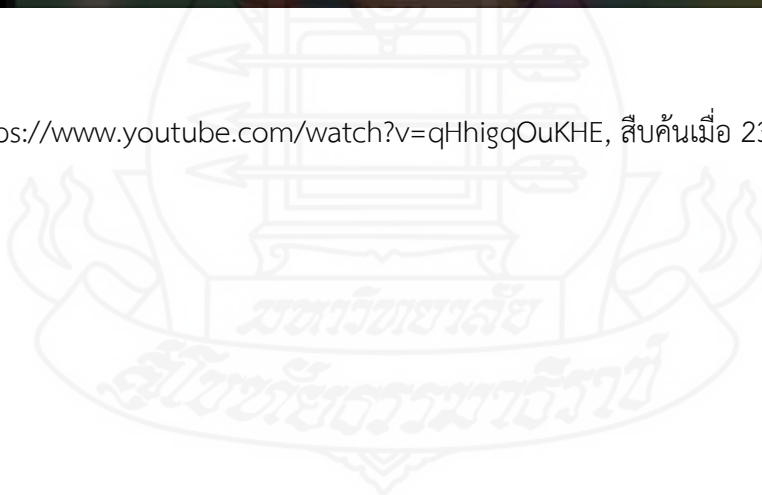
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=0E00Zuayv9Q>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

คลิปวีดิทัศน์นิทาน “The Shepherd Boy And The Wolf” (เด็กเลี้ยงแกะ)

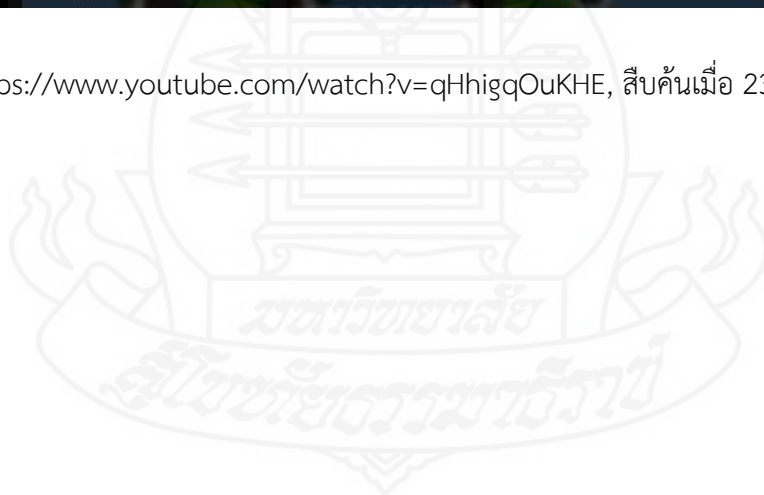
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=qHhigqOukHE>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

คลิปวีดิทัศน์นิทาน “The Boys and the Frogs” (เด็กชายกับฝูงงู)

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=qHhigqOukHE>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ใบความรู้
นิทาน “The Shepherd Boy And The Wolf” (เด็กเลี้ยงแกะ)

One upon a time there was a shepherd boy who watched a flock of sheep near a village. The boy got bored so he playfully cried, “Wolf Wolf!” to bring out the villagers. They were alarmed and came out to help the boy, but they found no fox and saw the boy laughing at them. They went back with anger. After a while, the boy yelled for help again, and the villagers came again to help him. However, they found nothing but the laughing boy. This time they went back with even more anger. Unfortunately, the wolf really came in the end. The boy panicked, shouting in terror, “Please help me! The wolf is killing the sheep!” But this time no one came out to help him.

Moral of the story : No one believes a liar, even when he speaks the truth.

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=qHhigqOuKHE>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ใบความรู้

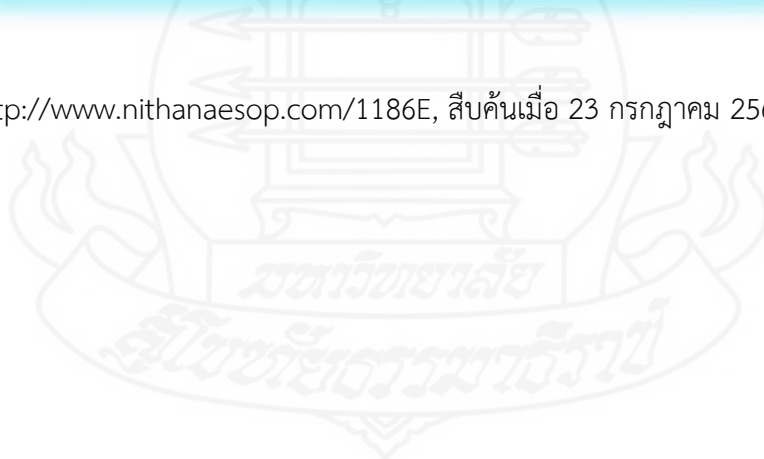
นิทาน “The Boys and the Frogs” (เด็กชายกับฝูงงู)

Some boys were playing near a pond. They saw a number of frogs in the water. So they began to throw stones at them with great joy. Many frogs were killed. Finally, one of the frogs cried, "Please stop! What are you doing for fun is killing us."

Moral of the story : What we do for fun often causes great trouble for others.

ที่มา : <http://www.nithanaesop.com/1186E>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

“PPAP” (Pen – Pineapple – Apple - Pen)

P-P-A-P.

I have a pen. I have an apple.

Uhh! Apple pen.

I have a pen. I have pineapple.

Uhh! Pineapple pen.

Apple pen, pineapple pen...

Uhh! Pen-pineapple-apple-pen

Pen-pineapple-apple-pen

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=B9KF0YLS69A>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ABC ซักกระตุก

Once upon a time.

Are you ready?

OK

Hello Hello

Hello Neung Loh, Song Loh

Hello Hello

Hello Sam Loh, See Loh

Ha Loh, Ha Loh,

Ha Loh, Ha Loh, Ha Loh

Haaalo!

Are you ready?

Ladies and Gentleman

Welcome to the classroom

Let's sing along together

A B C D E F G

H I J K L M N O P

Q R S T U and V

W X Y and Z

Yeah

What about you?

I think so

Are you ready?

What's up man?

What's up girl?

What's up man?

What's up man?

What's up girl?

Yeah

Oh Yeah!

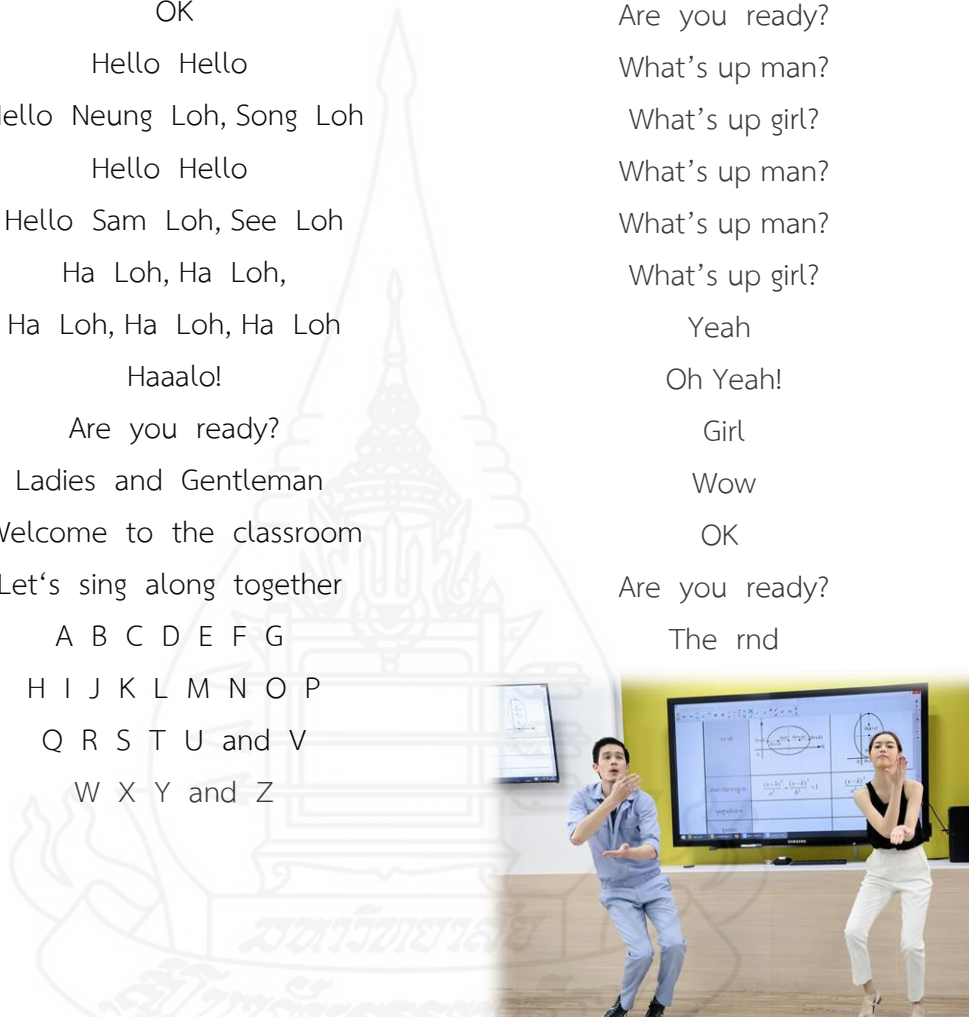
Girl

Wow

OK

Are you ready?

The rnd

ที่มา : <https://movie.mthai.com/movie-news/166689.html#&gid=1&pid=11>

สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ขบวนการ “รับรู้อารมณ์ ความรู้สึก”
--

ให้นักเรียน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อสรุปในประเด็นต่อไปนี้

1. นิทานภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้ศึกษามีชื่อเรื่องว่าอะไร

.....

.....

.....

.....

.....

2. นิทานภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้ศึกษา ให้คิดเตือนใจอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. เมื่อนักเรียนได้อ่านนิทานภาษาอังกฤษ นักเรียนมีอารมณ์และความรู้สึกอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4. นิทานภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้ศึกษา ช่วยให้นักเรียนมีอารมณ์และความรู้สึกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ครั้งที่ 6

ชื่อกิจกรรม พร้อมที่จะเรียน

สาระสำคัญ

ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนจะต้องมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรมไปในทิศทางที่เป็นบวก โดยผู้เรียนมีการกระทำที่แสดงออกถึงความตั้งใจ ชยัน หมั่นเพียร เข้าเรียนในคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างครบถ้วน ตรงต่อเวลา และส่งการบ้านที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วน ตลอดจนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษของตน

จุดประสงค์

เพื่อให้เสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้านพฤติกรรมของนักเรียน

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. กรณีศึกษา “พฤติกรรมการเรียน”
2. ใบงาน “พฤติกรรมการเรียน”
3. คลิปวีดิทัศน์ เรื่อง “3 วิธีเตรียมความพร้อมก่อนเรียนภาษาอังกฤษของครูลูกกอล์ฟ”
4. คอมพิวเตอร์
5. ดินสอ / ปากกา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและสอบถาม ทบทวนในกิจกรรมแนะแนวที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการทำกิจกรรมแนะแนวครั้งนี้

ขั้นดำเนินกิจกรรม

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่า “เมื่อนักเรียนมีความสงสัยหรือไม่เข้าใจในบางสิ่ง นักเรียนจะอย่างไร”

4. ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณีศึกษา “พฤติกรรมการเรียน” และให้ตอบคำถามลงในใบงาน
5. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 - 5 คน
6. ตัวแทนสมาชิกในกลุ่ม ออกมานำเสนอข้อคิดเห็นในกลุ่มของตน
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนรับชมคลิปวีดิทัศน์ เรื่อง “3 วิธีเตรียมความพร้อมก่อนเรียน

ภาษาอังกฤษ ของ ครูลูกกอล์ฟ”

ขั้นสรุป

8. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับจากการกิจกรรมแนะแนวในครั้งนี้

การประเมินผล

1. ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. การอภิปรายผล การตอบคำถาม การร่วมแสดงความคิดเห็น

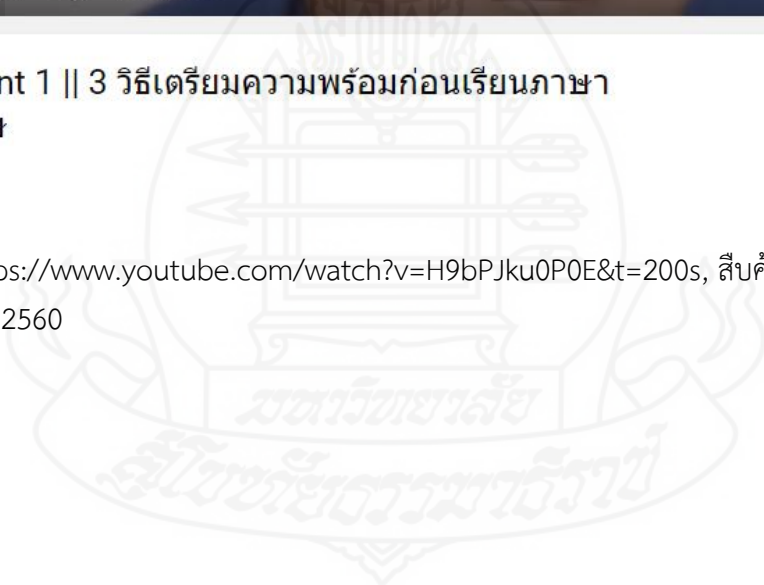
คลิปวิดีโอทัศน์

“3 วิธีเตรียมความพร้อมก่อนเรียนภาษาอังกฤษ ของ ครูลูกกอล์ฟ”

Content 1 || 3 วิธีเตรียมความพร้อมก่อนเรียนภาษาอังกฤษ

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=H9bPJku0P0E&t=200s>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

กรณีศึกษา เรื่อง “พฤติกรรมกรเรียน”

ณ ห้องเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง ในช่วงพักเที่ยง หลังจากที่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้มอบหมายให้นักเรียนไปค้นคว้าหาหนังสือในห้องสมุด เพื่อทำรายงานส่ง มีนักเรียนหลายคนที่ไม่เข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนที่จะต้องทำรายงานส่ง นักเรียนในห้องได้ปฏิบัติดังนี้

1. เด็กหญิงมายูไปพบครูหนึ่ง เพื่อให้อธิบายในเนื้อหาที่ไม่เข้าใจในเวลาพักเที่ยง
2. เด็กชายสกายเข้าห้องสมุด เพื่อทบทวนบทเรียนและหาหนังสือที่มีความเกี่ยวข้องในบทเรียน หลังเลิกเรียน
3. เด็กหญิงโอพีสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เพื่อทบทวนความรู้ในเนื้อหานั้นและสืบค้นข้อมูลที่มีความทันสมัยเพิ่มเติม ขณะอยู่ที่บ้านหลังเลิกเรียน

ที่มา : <http://www.magicvocabulary.net>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ใบงาน “พฤติกรรมกรเรียน”

จากกรณีศึกษา “พฤติกรรมกรเรียน” ให้นักเรียน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อสรุปในประเด็นต่อไปนี้

1. วิธีการปฏิบัติเมื่อนักเรียนมีความสงสัยหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. แหล่งเรียนรู้ใดบ้างที่นักเรียนสามารถสืบค้นได้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ประโยชน์ของการค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คืออะไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ครั้งที่ 7

ชื่อกิจกรรม **ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ**

สาระสำคัญ

การเสริมสร้างพฤติกรรมการตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน เพราะจะทำให้นักเรียนสามารถเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างรู้เรื่อง เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. เอกสารกรณีศึกษาเรื่อง “ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ”
2. ใบงาน “ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ”
3. คลิปวีดิทัศน์ “เรียนภาษาอังกฤษง่าย ๆ แบบครูพี่แนน”
4. คอมพิวเตอร์
5. ดินสอ / ปากกา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและพูดคุยเพื่อสร้างความคุ้นเคยแก่นักเรียน และนำเข้าสู่ด้วยคำถามว่า “เมื่อนักเรียนอยู่ในห้องเรียนและกำลังเรียนหนังสือ นักเรียนควรทำอย่างไรบ้าง”

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 – 5 คน แจกเอกสารกรณีศึกษาเรื่อง “ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ” โดยให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปราย

3. ให้สมาชิกในกลุ่ม ส่งตัวแทนกลุ่มรายงานเกี่ยวกับกรณีศึกษา “ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ”

4. ผู้วิจัยชวนนักเรียนแสดงความคิดเห็นและหาอาสาสมัครมาร่วมนำเสนอความคิดเห็น

5. ผู้วิจัยให้นักเรียนรับชมคลิปวีดิโอ “เรียนภาษาอังกฤษง่าย ๆ แบบครูพี่แนน”

(นางสาวอริสรา ธนาปกิจ)

ขั้นสรุป

6. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปจากการทำกิจกรรมว่าได้ประโยชน์และคิดว่าจะนำไปปฏิบัติตนอย่างไร

การประเมินผล

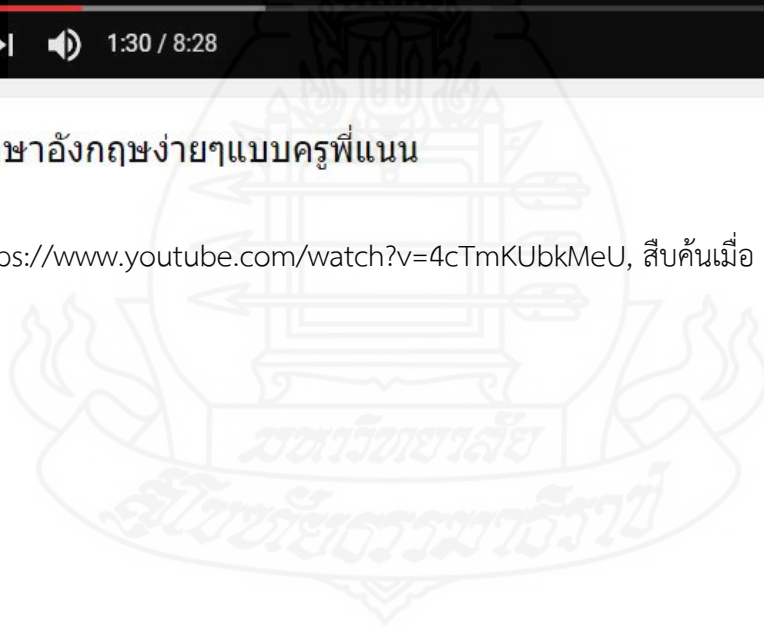
1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมและการแสดงความคิดเห็น
2. การตอบคำถามและการอภิปรายผล

คลิปวีดิทัศน์
เรียนภาษาอังกฤษง่าย ๆ แบบครูพี่แนน

เรียนภาษาอังกฤษง่ายๆแบบครูพี่แนน

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=4cTmKUbkMeU>, สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

กรณีศึกษา
ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ณ ห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่ง ในช่วงโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ขณะที่คุณครูหนึ่งกำลังสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องอาหาร มีเด็กหญิงเมย์ซึ่งเป็นนักเรียนตั้งใจเรียนหนังสือ และจดบันทึกตามที่ครูสอน และมีเด็กหญิงปิมกับเด็กหญิงฟ้าคุยกันในห้องเรียน

บทบาทของเด็กหญิงเมย์

ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และจดบันทึกตามที่ครูสอน

บทบาทของเด็กหญิงปิม

ไม่ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะไม่ชอบเรียน และชอบชวนเด็กหญิงฟ้าคุยเป็นประจำ

บทบาทของเด็กหญิงฟ้า

ไม่ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะไม่ชอบเรียน และชอบชวนเด็กหญิงปิมคุยเป็นประจำ

ที่มา : [https://www.goconqr.com/en/blog/learning-technologies-creativity-classroom,](https://www.goconqr.com/en/blog/learning-technologies-creativity-classroom)
สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560

ใบงาน
ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ให้นักเรียน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อสรุปในประเด็นต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนเป็น เด็กหญิงเมย์ นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ถ้านักเรียนเป็น เด็กหญิงบี๋ นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ถ้านักเรียนเป็น เด็กหญิงฟ้า นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. สิ่งสำคัญในการเรียนหนังสือในชั้นเรียนในมุมมองของนักเรียน นักเรียนคิดว่าควรทำอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. พฤติกรรมใดที่นักเรียนควรทำและไม่ควรทำในชั้นเรียนขณะที่กำลังเรียนหนังสือ
พฤติกรรมที่ควรทำ

.....
.....
.....

พฤติกรรมที่ไม่ควรทำ

.....
.....
.....

ที่มา : <http://ps-100-the-coney-island-school.echalksites.com/classes/44784>, สืบค้นเมื่อ
23 กรกฎาคม 2560

ครั้งที่ 8

ชื่อกิจกรรม ปัจฉิมนิเทศ

สาระสำคัญ

การเสริมสร้างเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จะเกิดผลสำเร็จและประโยชน์สูงสุดได้นั้น หากนักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมไปต่อยอดและปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ตนเอง และรู้จักการปรับตัวให้เหมาะสม

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม
2. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน

เวลา 50 นาที

สื่อ / อุปกรณ์

1. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. แบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ

3. ลูกโป่ง
4. กระดาษรูปหัวใจ
5. บอร์ดตั้งพื้น
6. ดินสอ / ปากกา / สี

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมแนะแนว

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียน และสอบถามความรู้สึกของก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว

ขั้นดำเนินกิจกรรม

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม เพื่อร่วมกิจกรรม “เส้นทางของความฝัน..วันแห่งความเป็นจริง”

3. ผู้วิจัยอธิบายกติกา กิจกรรม “เส้นทางของความฝัน..วันแห่งความเป็นจริง”

3.1 ให้แต่ละทีมเป่าลูกโป่งให้มีขนาดใหญ่ ขนาดเท่ากัน

3.2 ให้สมาชิกแต่ละคนผลัดกันลำเลียงลูกโป่งด้วยการใช้ศีรษะดันลูกโป่งไปถึง

ตำแหน่งที่กำหนด โดยห้ามใช้มือช่วยจับ

4. ผู้วิจัยสอบถามความรู้สึกและข้อคิดที่ได้จากกิจกรรม

5. ผู้วิจัยให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว โดยให้นักเรียน

เขียนลงในกระดาษรูปหัวใจ แล้วให้ไปติดลงในบอร์ด

6. ผู้วิจัยให้ตัวแทนออกมาเล่าความรู้สึกความประทับใจการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว

7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (Post-test)

8. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบวัดความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ขั้นสรุป

9. ผู้วิจัยและนักเรียนสรุปประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มใหญ่

การประเมินผล

1. การอภิปราย การสรุป และการตอบคำถาม
2. ความร่วมมือในการร่วมทำกิจกรรม

ภาคผนวก จ
เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/ ๒๒๒

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ตามพงษ์ วงษ์จันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายเอกสิทธิ์ ผลอรอด นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ในการนี้ การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาด้วย สำหรับรายละเอียดประกอบเครื่องมือ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๔-๑๗๑๙๒๗๕

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/ ๒๒๒

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ยุทธกานต์ บ่อเงิน

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายเอกสิทธิ์ ผลอรอด นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ในการนี้ การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาด้วย สำหรับรายละเอียดประกอบเครื่องมือ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๔-๑๗๑๙๒๗๕

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/ ๒๒๒

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์พรสวรรค์ ภัทรบรรพต

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายเอกสิทธิ์ ผลอรอด นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ในการนี้ การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาด้วย สำหรับรายละเอียดประกอบเครื่องมือ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๔-๑๗๑๙๒๗๕

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/ ๒๒๒

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์จักรดล มนตรีกุล ณ อยู่ชยา

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายเอกสิทธิ์ ผลอรรด นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ในการนี้ การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาด้วย สำหรับรายละเอียดประกอบเครื่องมือ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๔-๑๗๑๙๒๗๕

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/ ๒๒๒

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์จันทร์ทิมา ขุนบำรุง

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนายเอกสิทธิ์ ผลอรอด นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ในการนี้ การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแนะแนว ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาด้วย สำหรับรายละเอียดประกอบเครื่องมือ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๔-๑๗๑๙๒๗๕

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/ ๒๒๓

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเชิงชุมราชานุกุล

ด้วย นายเอกสิทธิ์ ผลอรรถ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษา
เชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่องผลการใช้ชุด
กิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/MEP
โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
การศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๑ โรงเรียนเชิงชุมราชานุกุล จังหวัดสกลนคร ที่มีอายุ
ระหว่าง ๙ – ๑๐ ปี จำนวน ๓๐ คน ที่ได้มาจากการสมัครใจ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง รูปแบบของการวิจัย เป็น
การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental) ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง สองกลุ่ม ทดสอบก่อน และหลังการ
ทดลอง โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กำหนดระยะเวลาทดลองเป็นเวลา
๒ สัปดาห์ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อ
การวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและ
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๔-๑๗๑๙๒๗๕

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/ ๒๒๓

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสกนนคร

ด้วยนายเอกสิทธิ์ ผลอรรถ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่องผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/MEP โรงเรียนอนุบาลสกนนคร จังหวัดสกนนคร

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นจะต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มทดลอง โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/MEP โรงเรียนอนุบาลสกนนคร จังหวัดสกนนคร ที่มีอายุระหว่าง ๙ – ๑๐ ปี จำนวน ๒๔ คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม แล้วสุ่มอย่างง่าย เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ ๑๒ คน เท่ากัน รูปแบบของการวิจัย เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental) ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง สองกลุ่ม ทดสอบก่อน และหลังการทดลอง โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กำหนดระยะเวลาทดลองเป็นเวลา ๒ สัปดาห์ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๔-๑๗๑๙๒๗๕

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย (เข้าร่วมกิจกรรม)

ทำที่ โรงเรียนอนุบาลสกลนคร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 สกลนคร

วันที่ 15 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2560

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามทำหนังสือนี้ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย เรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกลนคร จังหวัดสกลนคร” โดยผู้วิจัย คือ นายเอกสิทธิ์ ผลอรธร รหัส 2552800340 มี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.สุชอรุณ วงษ์ทิม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.นิรนาท แสนสา เป็นประธานกรรมการสอบ ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ คือ บ้านเลขที่ 6 / 35 ต.คลองสี อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12100 โทรศัพท์ 084 – 7589460 ข้าพเจ้า **ได้รับทราบ**รายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย ข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และ**ได้รับคำอธิบายจนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว**

ข้าพเจ้าจึง**สมัครใจ**เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้ายินยอมเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 8 ครั้ง เป็นเวลาครั้งละ 1 ชั่วโมง

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวออกจากการร่วมกิจกรรมวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ **โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล** ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะไม่มีผลกระทบในทางใด ๆ ต่อตัวข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้า ตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และ ข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวของข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถร้องเรียนได้ที่ แขนงวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 9/9 หมู่ 9 ต.บางพูด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 0-2504-8504-6 โทรสาร 0-2503-3567

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....
(นายเอกสิทธิ์ ผลอรธร) (.....)
ผู้วิจัยหลัก ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ลงชื่อ.....
(นางจงพิศ กุลไทย)
พยาน

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย (ทดลองเครื่องมือ)

ทำที่ โรงเรียนอนุบาลสกนนคร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกนนคร เขต 1 สกนนคร

วันที่ 7 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2560

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามทำหนังสือนี้ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย เรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อส่งเสริมเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / MEP โรงเรียนอนุบาลสกนนคร จังหวัดสกนนคร” โดยผู้วิจัย คือ นายเอกสิทธิ์ ผลอรธร รหัส 2552800340 มี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโทหญิง ดร.สุชอรุณ วงษ์ทิม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ดร.นิรนาท แสนสา เป็นประธานกรรมการสอบ ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ คือ บ้านเลขที่ 6 / 35 ต.คลองสี่ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12100 โทรศัพท์ 084 – 7589460 ข้าพเจ้า **ได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์**ในการทำวิจัย ข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และ **ได้รับคำอธิบายจนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว**

ข้าพเจ้าจึง**สมัครใจ**เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้ายินยอมเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 8 ครั้ง เป็นเวลาครั้งละ 1 ชั่วโมง

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวออกจากการร่วมกิจกรรมวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ **โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล** ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะไม่มีผลกระทบในทางใด ๆ ต่อตัวข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้า ตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และ ข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวของข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถร้องเรียนได้ที่ แขนงวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 9/9 หมู่ 9 ต.บางพูด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 0-2504-8504-6 โทรสาร 0-2503-3567

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ.....

(นายเอกสิทธิ์ ผลอรธร)

ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ลงชื่อ.....

(นางจงพิศ กุลไทย)

พยาน

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายเอกสิทธิ์ ผลอรรถ
วัน เดือน ปี เกิด	23 เมษายน 2531
สถานที่เกิด	เขตราชเทวี จังหวัดกรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ พ.ศ. 2553 ศษ.ม. (การแนะแนวและการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2560
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอนุบาลสกลนคร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

